

فهرست مطالب

- 1- دیاگ چیست 8
- 1-1- کاربرد پایه های OBDII 13
- 1-2- محل نصب پورت OBDII 13
- 1-3- پروتکل های متداول در OBDII 14
- 1-4- کاربردهای OBD 16
- 1-5- معرفی کدهای خطا 16
- 1-5-1- دسته بندی کد خطا 17
- 2- معرفی پروتکل KLine 18
- 2-1- بسته استاندارد داده در Kline 19
- 2-2- سخت افزار لازم برای اتصال به میکروکنترلر 19
- 3- قالب بندی داده ها در K-Line 21
- 3-1- قالب بندی پیام درخواست 21
- 3-1-1- بخش هدر 22
- 3-1-2- بایت آدرس هدف 23
- 3-1-3- بایت آدرس منبع 23
- 3-1-4- بایت طول پیام 25
- 3-1-5- بایت های داده 26
- 3-1-6- بایت چک سام 26
- 4- قالب بندی پیام درخواست 26
- 5- زمان بندی در ارتباط KLine 29

- 31..... 5-1- مستثنات زمان بندی
- 31..... 6- تبادل داده در KLine
- 32..... 6-1- رویه شروع ارتباط
- 33..... 6-2- ایجاد ارتباط سریع
- 36..... 7- شروع کند
- 37..... 8- انواع درخواستها به ECU
- 38..... 8-1- الگوریتم پاسخدهی ECU به درخواست ارسال شده به آن
- 40..... 8-2- درخواست شروع ارتباط
- 40..... 8-3- درخواست پایان ارتباط
- 41..... 8-4- درخواست دسترسی به پارامترهای زمان بندی
- 43..... 8-5- درخواست اعلان حضور
- 44..... 8-6- درخواست ریست واحد الکترونیکی
- 45..... 8-7- درخواست خواندن اطلاعات واحد الکترونیکی
- 46..... 8-8- سرویس درخواست شروع نشست
- 47..... 8-9- درخواست پایان نشست
- 49..... 8-10- درخواست خواندن خطا
- 49..... 8-10-1- کد خطا 18
- 51..... 8-10-2- کد خطا 13
- 52..... 8-10-3- کد خطا 17
- 53..... 8-11- درخواست پاک کردن خطا
- 54..... 8-12-1- سرویس خواندن داده با شناسه محلی
- 55..... 8-12-2- سرویس خواندن داده با شناسه عمومی
- 56..... 8-13- سرویس کنترل ورودی/خروجی (تست عملگرها)

- 8-13-1- سرویس کنترل ورودی/خروجی با شناسه محلی 56
- 8-13-2- سرویس کنترل ورودی/خروجی با شناسه عمومی 58
- 8-13-3- رویه تست عملگرها 59
- 9- هندل کردن خطا 59
- 9-1-1- هندل کردن خطا در هنگام شروع ارتباط 59
- 9-2- هندل کردن خطا در هنگام تبادل داده 59
- 9-2-1- شناسایی خطا توسط ECU در هنگام ارسال داده 59
- 9-2-2- شناسایی خطا توسط درخواست کننده در پیام پاسخ 60
- 9-2-3- ECU تشخیص می دهد که در پاسخی که ارسال کرده خطا دارد 60
- 9-2-4- درخواست کننده تشخیص دهد که در پیام درخواست خطا وجود دارد 60

فهرست شکل‌ها

- شکل 1- تاریخچه OBD 9
- شکل 2- اولین برد پورت OBD 10
- شکل 3- پورت ALDL شرکت جنرال موتور 10
- شکل 4- استاندارد پورت دیاگ در طول زمان 12
- شکل 5 - پورت OBDII 12
- شکل 6- محل نصب پورت OBDII در خودرو 14
- شکل 7- تاریخچه استفاده از پروتکل‌ها در OBDII 14
- شکل 8 - شرح کد خطا 17
- شکل 9- بسته استاندارد داده در KLine 19
- شکل 10- مدار مبدل KLine به UART 20
- شکل 11- مدار اتصال بین LLine و پین کنترل کننده KLine 21
- شکل 12 - ساختار پیام در KLine 21
- شکل 13- ساختار بایت قالب بندی در KLine 22
- شکل 14- آدرس ECU و درخواست کننده برای KWP 24
- شکل 15 - ساختار پیام در KLine بدون بایت های آدرس و طول 25
- شکل 16 - ساختار پیام در KLine با بایت های آدرس ولی بدون بایت طول 25
- شکل 17 - ساختار پیام در KLine بدون بایت های آدرس و با بایت طول 26
- شکل 18 - ساختار پیام در KLine با بایت های آدرس و بایت طول 26
- شکل 19- ساختار پیام پاسخ مثبت ECU به یک درخواست در ارتباط KLine 27
- شکل 20- ساختار پیام پاسخ منفی ECU به یک درخواست در ارتباط KLine 27
- شکل 21 - زمان بندی و جریان داده در پروتکل KLine 29
- شکل 22- رویه شروع درخواست در KLine 31
- شکل 23- الگوریتم ایجاد ارتباط در KLine 32
- شکل 24- زمان بندی شروع سریع در KLine 33
- شکل 25- ساختار پیام درخواست شروع ارتباط در KLine 33
- شکل 26- ساختار پیام جواب مثبت در KLine 34
- شکل 27- ساختار بایت KB1 در KLine 35

- شکل 28- زمان بندی شروع کند در KLine 36
- شکل 29- الگوریتم پاسخ دهی به درخواست در KLine 39
- شکل 30 - ساختار پیام درخواست پایان ارتباط در KLine 40
- شکل 31 - ساختار پیام جواب مثبت به درخواست پایان ارتباط در KLine 40
- شکل 32- ساختار پیام جواب منفی به درخواست پایان ارتباط در KLine 41
- شکل 33 - الف) ساختار پیام درخواست دسترسی به زمان بندی در KLine ب) فرمت ارسال پارمترهای تنظیم زمان بندی. 41
- شکل 34- ساختار پیام جواب مثبت به درخواست دسترسی به زمان بندی در KLine 42
- شکل 35 - ساختار پیام جواب منفی به درخواست دسترسی به زمان بندی در KLine 42
- شکل 36- ساختار پیام اعلان حضور در KLine 43
- شکل 37- ساختار پیام جواب مثبت به درخواست اعلان حضور در KLine 43
- شکل 38- ساختار پیام پاسخ منفی به درخواست اعلان حضور در KLine 43
- شکل 39 - ساختار پیام درخواست ریست در KLine 44
- شکل 40- ساختار پیام پاسخ مثبت به درخواست ریست در KLine 44
- شکل 41- ساختار پیام جواب منفی به درخواست ریست در KLine 44
- شکل 42- ساختار پیام درخواست دسترسی به مشخصات در KLine 45
- شکل 43- ساختار پیام جواب مثبت به درخواست دسترسی به مشخصات در KLine 45
- شکل 44- ساختار پیام جواب منفی به درخواست دسترسی به مشخصات در KLine 45
- شکل 45- نمودار حالت نشت های عیب یابی. 46
- شکل 46- ساختار پیام درخواست شروع سشن در KLine 46
- شکل 47- ساختار پیام جواب مثبت به درخواست شروع سشن در KLine 47
- شکل 48 - ساختار پیام جواب منفی به درخواست شروع سشن در KLine 47
- شکل 49- ساختار پیام درخواست پایان سشن در KLine 48
- شکل 50- ساختار پیام جواب مثبت به درخواست پایان سشن در KLine 48
- شکل 51 - ساختار پیام جواب منفی به درخواست پایان سشن در KLine 48
- شکل 52 - ساختار پیام درخواست خواندن خطاها در KLine 49
- شکل 53- ساختار پیام جواب مثبت به درخواست خواندن خطا در KLine 50
- شکل 54- روش ساخت کد خطا با توجه به داده ارسالی از واحد الکترونیکی. 50
- شکل 55 - ساختار پیام جواب منفی به سرویس درخواست خواندن خطا در KLine 51
- شکل 56- ساختار پیام درخواست خواندن خطاها در KLine 51

- شکل 57- ساختار پیام جواب مثبت به درخواست خواندن خطا در KLine 51
- شکل 58- ساختار پیام جواب منفی به سرویس درخواست خواندن خطا در KLine 52
- شکل 59- ساختار پیام درخواست خواندن خطاها در KLine 52
- شکل 60- ساختار پیام جواب مثبت به درخواست خواندن خطا در KLine 52
- شکل 61- ساختار پیام جواب منفی به سرویس درخواست خواندن خطا در KLine 53
- شکل 62- ساختار پیام درخواست پاک کردن خطاها در KLine 53
- شکل 63 - ساختار پیام جواب مثبت به درخواست پاک کردن خطاها در KLine 54
- شکل 64 - ساختار پیام جواب منفی به درخواست پاک کردن خطاها در KLine 54
- شکل 65- ساختار پیام خواندن داده با شناسه محلی حضور در KLine 55
- شکل 66 - ساختار پیام جواب مثبت به درخواست دسترسی به مشخصات در KLine 55
- شکل 67- ساختار پیام جواب منفی به درخواست خواندن داده در KLine 55
- شکل 68- ساختار پیام خواندن داده با شناسه محلی حضور در KLine 55
- شکل 69- ساختار پیام جواب مثبت به درخواست دسترسی به مشخصات در KLine 56
- شکل 70- ساختار پیام جواب منفی به درخواست خواندن داده در KLine 56
- شکل 71- ساختار پیام درخواست تست عملگر در KLine 57
- شکل 72- ساختار پیام جواب مثبت به درخواست تست عملگر در KLine 57
- شکل 73- ساختار پیام جواب منفی به درخواست تست عملگر در KLine 57

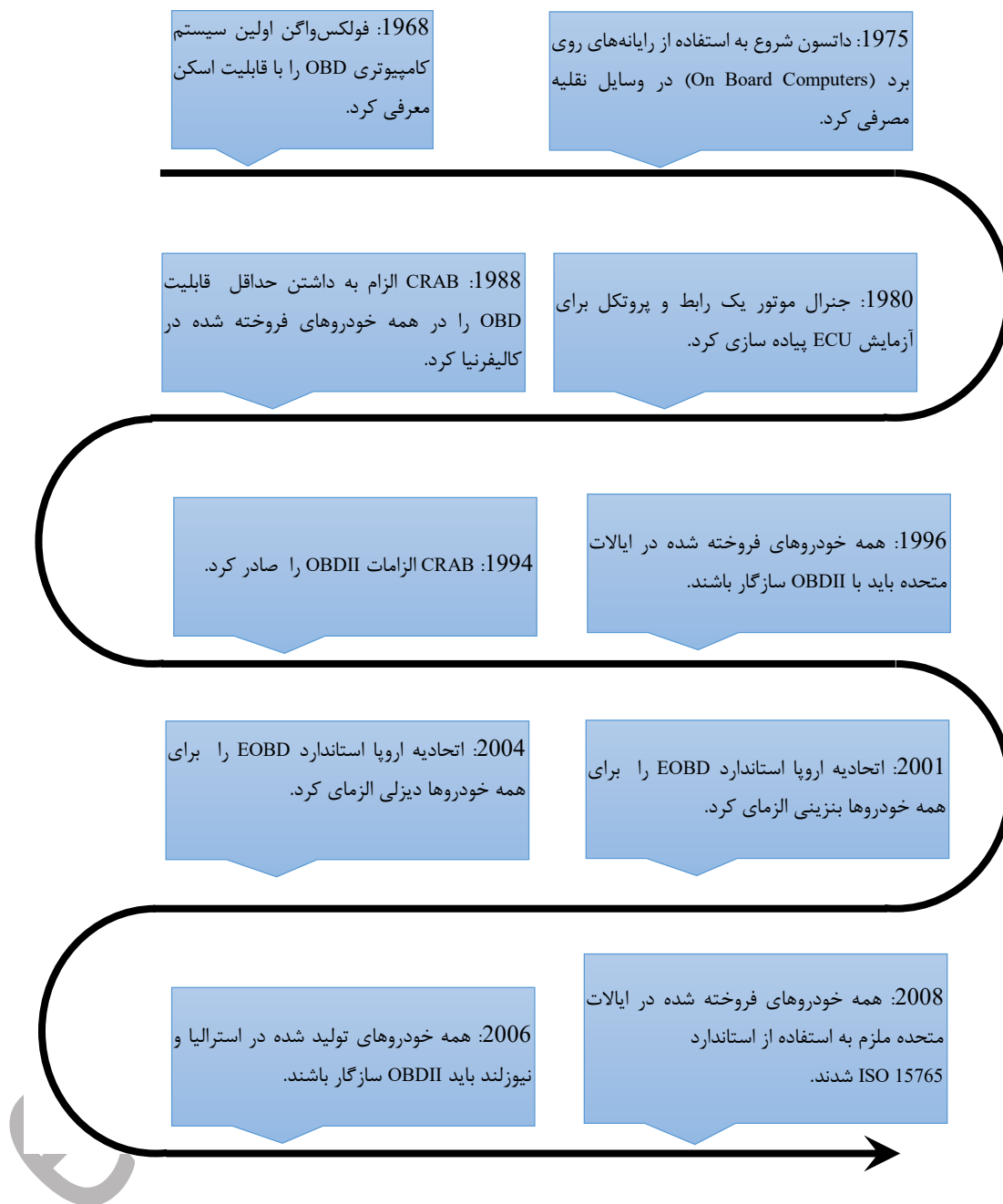
فهرست جدول‌ها

- جدول 1- توضیح پایه های OBDII 13
- جدول 2- انواع مد آدرس دهی در KLine 23
- جدول 3- چگونگی تعیین طول پیام در KLine 25
- جدول 4- انواع کدهای خطا در ارتباط KLine 28
- زمان بندی ارتباط KLine در حالت معمول به صورت شکل 9 است. توصیف زمان‌های P₁-P₄ در جدول 5 آورده شده است.
..... 29
- جدول 6 - توصیف پارامترهای زمان بندی در KLine 29
- جدول 7- مقادیر متعارف پارامترهای زمان بندی برای آدرس دهی فیزیکی و فانکشنال. 30
- جدول 8- مقادیر متعارف پارامترهای زمان بندی برای آدرس دهی فیزیکی. 30
- جدول 9- مقادیر ممکن برای بایت KB1 در KLine 35
- جدول 10- حالات ممکن برای بایت KB1 35
- جدول 11- همه انواع درخواست‌ها در KLine 37

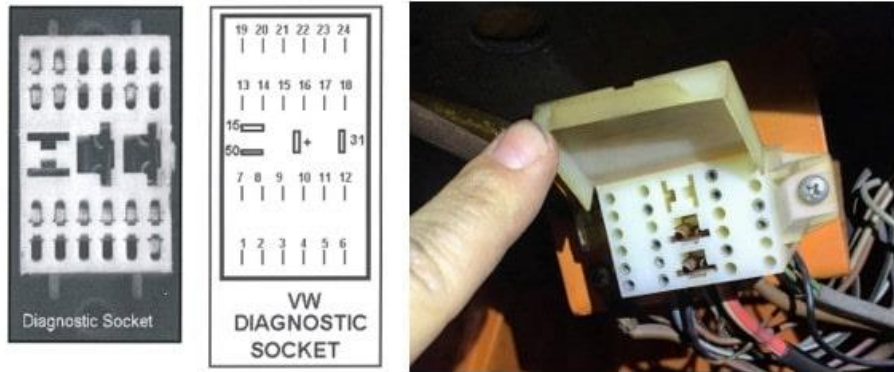
1- دیاگ چیست

OBD مخفف On-Board Diagnostic به معنای عیب‌یابی روی برد و به مفهوم سیستم استاندارد است که به دستگاه‌های الکترونیکی اجازه می‌دهد که با واحدهای الکترونیکی خودرو ارتباط برقرار نمایند. از طریق این ارتباط می‌توان مشکلات ایجاد شده در سیستم خودرو را بررسی کرد. از آنجایی که خودروها به طور فزاینده‌ای رایانه‌ای شده‌اند، این سیستم اهمیت بیشتری پیدا کرده است. در ابتدا این استاندارد برای کاهش انتشار گازهای گلخانه‌ای با نظارت بر عملکرد اجزای اصلی موتور توسعه داده شد. علاوه بر این، هدف از استفاده آن عیب‌یابی راحت‌تر سیستم تزریق سوخت الکترونیکی بود.

تاریخچه OBD در شکل 1 ترسیم شده است. اولین سیستم برای عیب‌یابی خودرو در سال 1968 توسط شرکت فولکس استفاده شد. با توجه به اینکه در آن زمان هنوز استاندارد در این زمینه تدوین نشده بود، پورت مخصوص به خود را طراحی و ارائه کرد (شکل 2).

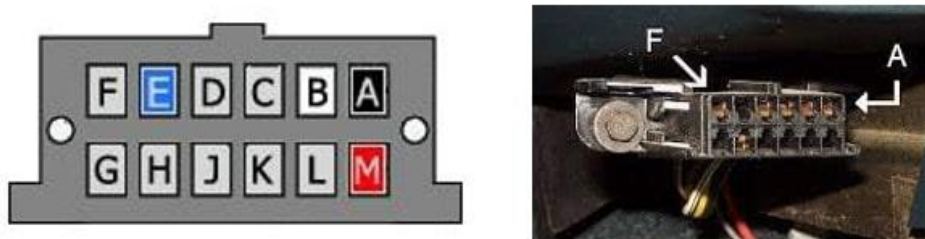

شکل 1- تاریخچه OBD.

شکل 2- اولین برد پورت OBD.

به این ترتیب نسخه اول دستگاه عیب‌یابی معرفی شد. اسم این پورت VW Diagnostic Socket بود. چند سال بعد در سال 1980 استاندارد ADLA¹ توسط شرکت جنرال موتور معرفی شد (شکل 3). بعدها این سوکت از اولین‌های OBDI شناخته شد. بر خلاف پورت شرکت فولکس واگن که فقط با ECU ارتباط داشت پورت شرکت جنرال موتور علاوه بر ECU با بقیه واحدهای الکترونیکی هم اتصال داشت.

شکل 3- پورت ALDL شرکت جنرال موتور.

بیشتر پروتکل‌ها با هدف کنترل آلاینده‌گی ارائه می‌شدند و بحث عیب‌یابی (به عنوان مثال تست عملگرها) به ندرت تعبیه می‌شد. داستان OBD از هنگامی شروع شد که هیئت منابع هوایی کالیفرنیا (CARB²) با هدف کنترل آلودگی هوا در سال 1988 الزام کرد که تمام اتومبیل‌های فروخته شده در کالیفرنیا به نوعی به قابلیت OBD مجهز شوند. در نتیجه استاندارد OBDI معرفی شد و استانداردسازی عیب‌یابی روی برد آغاز شد. اما تا سال ۱۹۹۱ اجباری به استانداردسازی وجود نداشت. استاندارد OBDI در ادامه توسعه پورت‌های قبلی و با همان اهداف

¹ Assembly Line Diagnostic Link

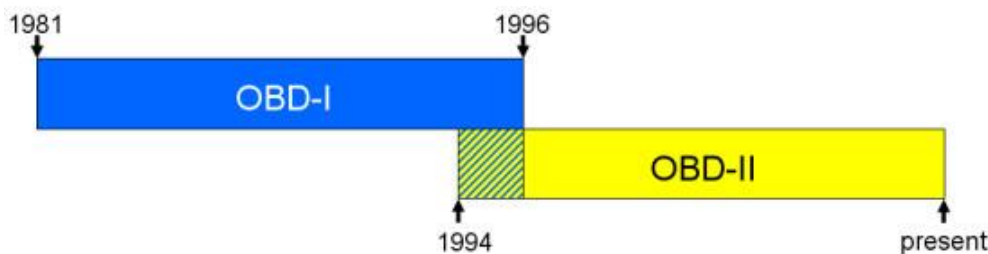
² California Air Resources Board

به دنیا معرفی شد و به طور رسمی این استاندارد در سال 1991 اجرایی شد. اگرچه بسیاری از خودرو سازان این استاندارد را پذیرفتند اما هر شرکتی پورت مخصوص به خود را به همراه کابل واسط ارائه می کرد. این امر مشکلاتی را برای تعمیرکاران ایجاد می کرد زیرا مکانیک باید برای هر خودرو کانکتور رابط مخصوص به خودش را استفاده می کرد.

شماره	نوع رابط	رابط
1	2 پین (DB15)	
2	17 پین	
3	16 پین	
4	16 پین	

با این حال، CARB تا سال 1994 استانداردهای لازم را برای این سیستم ها صادر نکرد.

تفاوت در استانداردها، معرفی OBDII را ضروری کرد مشکلات ذکر شده شرکت های تولیدکننده را به این واداشت تا یک فرم کلی از پورت OBD ارائه دهند که در همه خودروها استفاده شود. در سال 1989 به صورت آزمایشگاهی و در سال 1996 به صورت رسمی رابط OBDII در خودروها عرضه شد (شکل 4). OBDII دارای پروتکل های سیگنالینگ پیشرفته است که مجموعه وسیعی از پارامترهای انتشار را می خواند. استاندارد OBDII کارایی بهتری در بررسی موتور و عملکرد آن انجام می دهد. در برخی موارد حتی به اصلاح آنها کمک می کند. علاوه بر این، OBDII کارایی موتور را بررسی می کند، به همین دلیل است که تا حد زیادی مترادف با چراغ چک موتور است. در مورد OBDI، حتی با پیشرفته ترین دستگاه های دیاگ، فقط می توانید کدهای خطا را بخوانید، عیوب را مشخص نمی کند و تست های بازده موتور مشابه OBDII را انجام نمی دهد.

شکل 4- استاندارد پورت دیاگ در طول زمان.

شکل 5 - پورت OBDII.

سوکت عیب‌یاب OBD یک استاندارد آمریکایی است. معادل این استاندارد در اروپا EOBD³ است. این استاندارد در سال 2006 توسط اتحادیه اروپا معرفی شد که همان OBDII بود با این تفاوت که پارامترهای بیشتری را تحت کنترل قرار می‌داد و برای خودروهایی با حداکثر 8 سرنشین یا خودرو با وزن کمتر از 2500 کیلوگرم اعمال می‌شود. ابزارهای مدرن عیب‌یابی خودرو EOBD نه تنها DTCها را نمایش می‌دهند، بلکه کدها را تفسیر و ترجمه می‌کنند، داده‌های سنسور را به صورت برخط نشان می‌دهند (پارامترها) و توصیه‌های تعمیر را به تعمیرکار ارائه می‌دهند.

نکته اینکه EOBDII⁴ نسل بعدی یا دوم EOBD نبوده و به ویژگی‌های خاص سازنده اشاره دارد که خودروسازان به ابزارهای OBDII و EOBD اضافه می‌کنند. EOBDII دسترسی به اطلاعات ها و پارامترهای اضافی را ممکن می‌سازد که در غیر این صورت با دستگاه‌های دیاگ و عیب‌یاب OBD2 یا EOBD به آنها دسترسی نداشتید.

³ European On-Board Diagnostics

⁴ 2nd generation European On-Board Diagnostics

از آنجایی که دیاگ‌های EOBDII مخصوص سازنده خودرو هستند، فقط روی برندهای خودرویی که برای آنها طراحی شده‌اند کار می‌کنند.

استاندارد مورد استفاده در خودروهای ساخته شده توسط ژاپن به نام J-OBD شناخته می‌شود. این استاندارد به سیستم‌های OBDII گفته می‌شود که در ژاپن ساخته شده اما در ایالات متحده فروخته می‌شود. خودروسازهای ژاپنی تویوتا، هوندا، مزدا، میتسوبیشی، نیسان، سوزوکی و سوبارو از J-OBD بهره می‌برند.

استاندارد استرالیایی OBDII با نام ADR 79 شناخته شده و برای خودروهای سنگین و کامیون‌ها HD-OBD نامیده می‌شود.

در آینده‌ای نزدیک باید منتظر استاندارد OBDIII باشیم که انتظار می‌رود داده به صورت تلماتیک به مرکز فرستاده شده و در نتیجه خودرو به صورت آنلاین چک می‌شود!

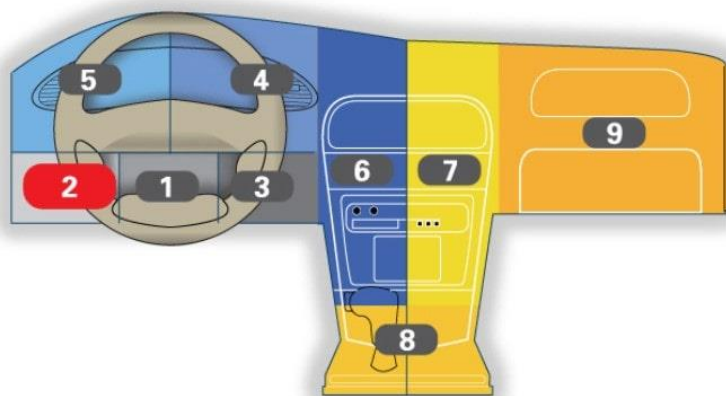
1-1- کاربرد پایه‌های OBDII

جدول 1- توضیح پایه‌های OBDII.

پین	توصیف	پین	توصیف
1	معمولاً نشان‌دهنده ACC	9	
2	J1850 BUS+	10	J1850 BUS-
3		11	BSI
4	زمین شاسی	12	ایر بگ و abs
5	زمین سیگنال	13	
6	CAN High	14	CAN Low
7	KLine	15	LLine
8		16	ولتاژ باتری

1-2- محل نصب پورت OBDII

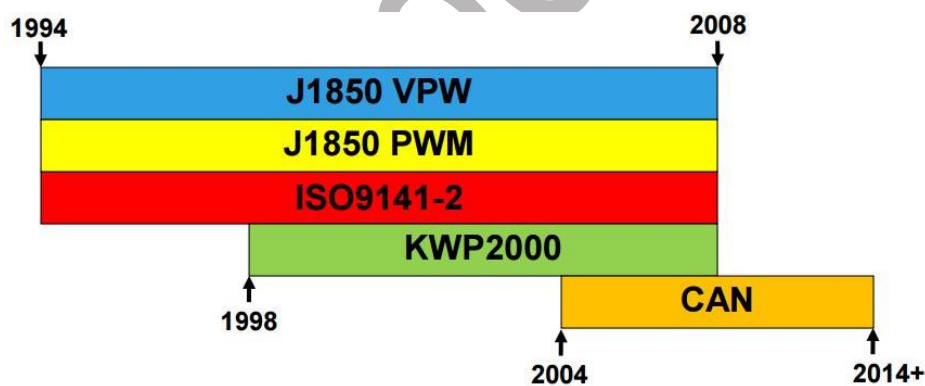
محل نصب پورت OBDII در خودرو در شکل 6 نشان داده شده است. همانطور که مشاهده می‌شود محل نصب کانکتور می‌تواند بسیار متفاوت باشد. البته عموماً در خودروها گزینه 1 یا 2 بسیار متداول هستند.

شکل 6 - محل نصب پورت OBDII در خودرو.

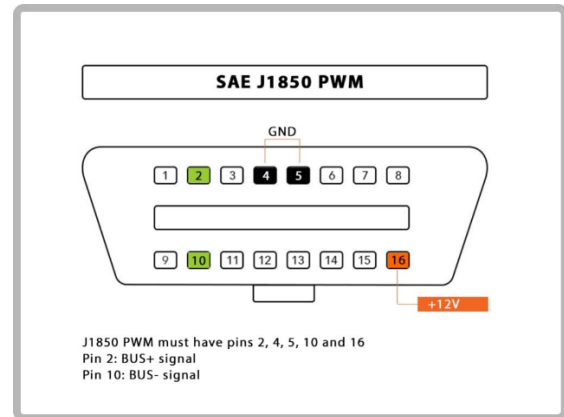
1-3- پروتکل‌های متداول در OBDII

به‌طور کلی 5 نوع پروتکل برای OBDII مورد استفاده قرار می‌گیرد. 1- SAE J1850 PWM -2 SAE J1850 VPW -3 VPW -4 ISO9141-2 (KWP2000) -5 ISO14230-4 و ISO 15765 CAN. تاریخچه استفاده از این پروتکل‌ها در شکل 7 ترسیم شده است.

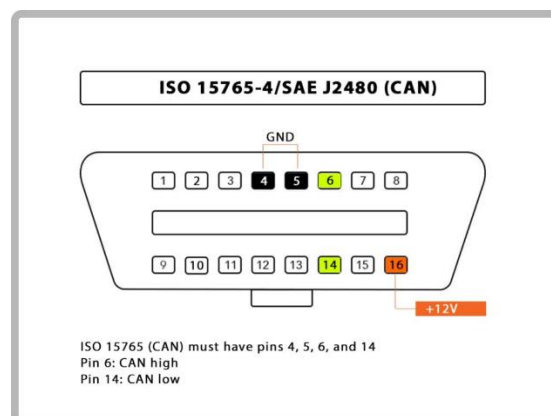
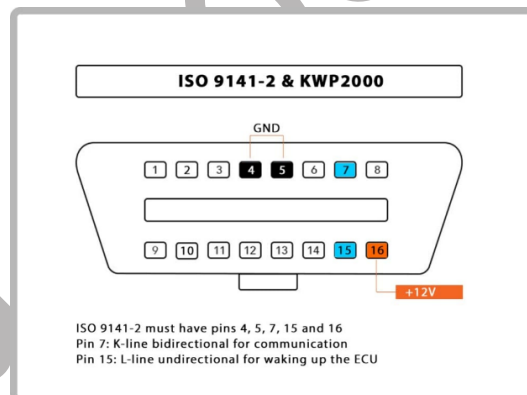
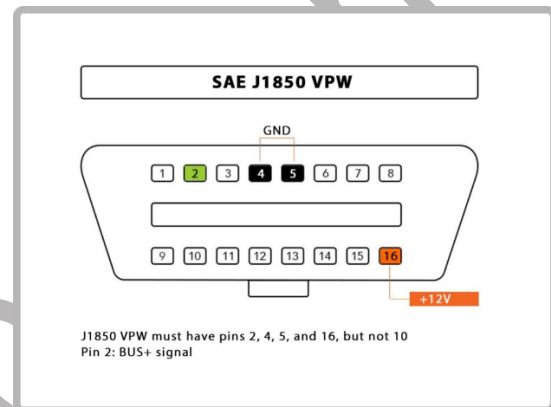

شکل 7- تاریخچه استفاده از پروتکل‌ها در OBDII.

B	کلاس SAE
40.6kb/s	سرعت انتقال داده‌ها
Ford	شرکت استفاده‌کننده
تا 2007	زمان استفاده
زوج سیم	نوع شبکه

B	کلاس SAE
10.4kb/s	سرعت انتقال داده‌ها
GM	شرکت استفاده‌کننده
تا 2007	زمان استفاده
تک سیم	نوع شبکه

1-4- کاربردهای OBD

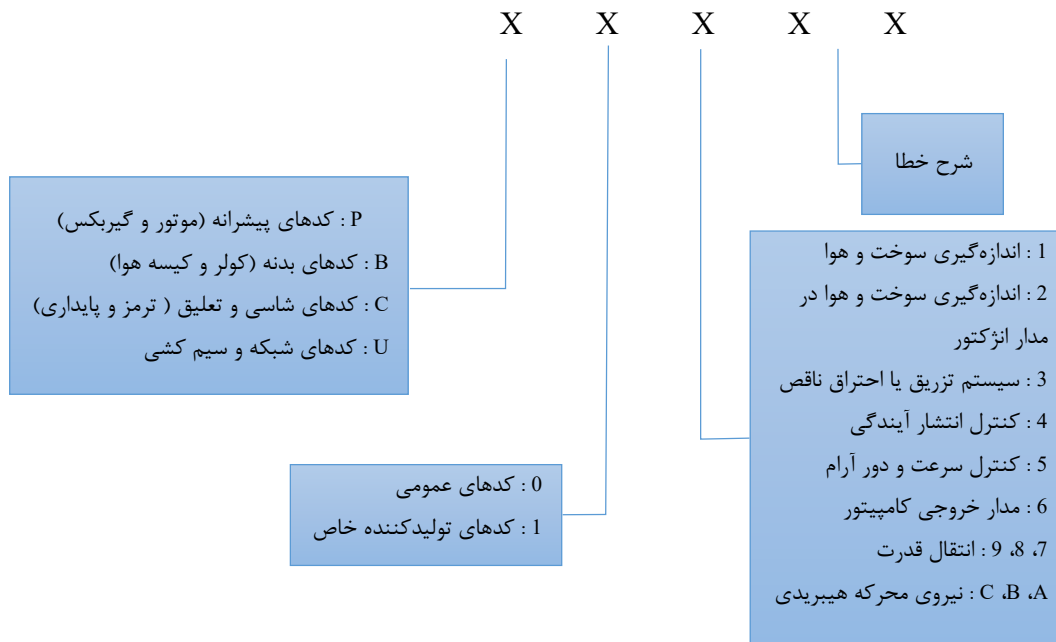
همان‌گونه که از نام OBD مشخص است، کاربرد اولیه این درگاه، تشخیص عیب می‌باشد. زمانی که حسگرهای خودرو نشان دهد که مشکلی رخ داده است، سنسورها پیغامی تحت عنوان "کد خطا" ایجاد می‌کنند. این خطا ممکن است به صورت "چراغ چک" یا برخی دیگر اخطارها روی داشبورد نمایان گردد. اسکنرهای OBD می‌توانند این عیب‌ها را بررسی و دقیقاً تعیین کنند چه مشکلی رخ داده است. این موارد به محض برطرف شدن از حافظه کامپیوتر خودرو حذف خواهد شد. به طور مثال، بروز ایراد "بسته نبودن درب باک بنزین" به صورت کد خطا نمایش داده می‌شود. Diagnostic Trouble Codes (DTC) یا همان کدهای تشخیص خطا، در سیستم کامپیوتری ذخیره می‌شوند. این کدها می‌توانند در بین تولیدکنندگان خودرو متفاوت باشند؛ بنابراین هرکسی می‌تواند با یک ابزار اسکن OBD-II به پورت متصل شود و کدهای عیب را از کامپیوتر بخواند.

1-5- معرفی کدهای خطا

هر واحد کنترل الکترونیکی مانند ECU دارای اجزای مختلفی مانند حسگرها (از جمله دمای مایع خنک‌کننده، دور موتور، اکسیژن، سرعت و...)، عملگرها (از جمله انژکتور، استپر موتور، رله پمپ‌بنزین و...) و... است. واحد کنترل الکترونیکی به طور پیوسته و مداوم برای اطمینان از عملکرد صحیح اجزای مختلف، آنها را بازرسی و چک می‌کند (بسته به میزان فناوری واحد الکترونیکی تعداد بازرسی‌ها به چند صدبار در ثانیه می‌رسد).

اگر در هنگام بازرسی مشکلی مشاهده شود کد اشکال در عیب‌یابی آن DTC⁵ یا به اختصار کد خطای مربوطه را حافظه ذخیره می‌کند. ممکن است آن کد خطا چراغ هشدار (چراغ چک) را روشن نماید. با اتصال دستگاه عیب‌یاب به OBDII و درخواست کدهای خطا، کدهای خطای ذخیره شده در واحد الکترونیکی به دستگاه عیب‌یاب منتقل شده و تعمیرکار آنها را مشاهده می‌کند. کدهای خطای استاندارد معمولاً شامل ۵ کاراکتر ASCII است که به صورت نشان‌داده‌شده در شکل ۸ تعبیر می‌شوند. کدهای خطا، راهنمای برای شناسایی مشکلی است که در خودرو رخ داده است. کدها باید به همراه مستندات راهنمای خودرو استفاده شوند چراکه ممکن است کد خطا در هر خودرو معنایی متفاوت داشته باشد. هر کد خطا در خیلی از موارد می‌تواند به دلایل مختلف ایجاد شود.

⁵ Diagenetic Trouble Code

شکل 8 - شرح کد خطا.

1-5-1-1- دسته‌بندی کد خطا

1-5-1-1-1- کد خطای موقت (معلق/در انتظار)

کدهای معلق یا موقت یا در انتظار یک گزارش لحظه‌ای در موتور خودرو و یا هر یونیت دیگر خودرو است.

به بیان ساده‌تر، یک نقص تصادفی می‌تواند در طول چرخه فعالیت فعلی خودرو ایجاد شود؛ اما فقط برای یک ثانیه این نقص اتفاق می‌افتد. این باعث می‌شود که خطای «موقت» ایجاد شود. معمولاً کدهای معلق خیلی شدید نیستند، اما نباید آن‌ها را نادیده بگیرید. تعمیر و بررسی کدهای موقت باید پیگیری شوند. به‌عنوان مثال، ممکن است در جاده رانندگی کنید و به یک دست‌انداز برخورد کنید که باعث حرکت شمع یا وایرها شود. وایرها ممکن است به اشتباه تکان بخورد و باعث شود که شمع جرقه خوبی نداشته باشد.

نتیجه نهایی این است که ماشین یک لحظه موج زده و با لرزش کار کند و برای یک یا دو ثانیه احتراق به درستی انجام نمی‌شود و باعث ایجاد یک کد موقتی می‌شود. معمولاً در این صورت متوجه روشن شدن نشانگر هشدار یا چراغ چک نخواهید شد. این به این دلیل است که از آنجایی که فقط یک‌بار و به طور خلاصه خطا اتفاق افتاده است، رایانه خودرو هیچ مشکلی را تشخیص نمی‌دهد و بنابراین هیچ کدی دائمی را نمایش نمی‌دهد.

کدهای خطای موقت اساساً یک نوع کد «تعمیرات پیشگیرانه» هستند. در واقع نشان‌دهنده مشکلی در خودرو نیستند تا زمانی که به طور متوالی اتفاق بیفتند.

2-1-5-1-1-2- کد خطای ذخیره شده

هنگامی که خطایی رخ می‌دهد اگر این خطا با استدلال نقص فنی تشخیص داده شود، کد خطای متناظر با آن که نشان‌دهنده اتفاق رخ داده هست را در رایانه ذخیره می‌شود و در نهایت چراغ هشدار روشن می‌شود. این کدها ممکن است در همه پلتفرم‌های خودرو یکسان باشند. این بدان معنی است که همه تولیدکنندگان خودرو تقریباً از همان "کد خطا" برای بسیاری از علائم مشابه استفاده می‌کنند. به‌عنوان مثال، اصطلاح P0420 معمولاً به معنای مشکل مبدل کاتالیزوری است و در بسیاری از خودروها به معنی اشکال در سیستم کاتالیزور گزارش می‌شوند.

به طور خلاصه، تفاوت بین کدهای دائم و موقت ساده است. یکی به باعث روشن شدن چراغ هشدار می‌شود؛ زیرا یک نگرانی مطمئن را تشخیص داده است. دیگری فقط به‌عنوان یک اقدام پیشگیرانه وجود خواهد داشت. با استفاده از آسان دیاگ شما می‌توانید این نوع کد را از هم تفکیک کنید

3-1-5-1-1-3- کد خطای جاری

خطای جاری خطایی است که در حال حاضر این خطا در خودرو وجود دارد و یونیت کنترل‌کننده و یا حس‌گر پیوسته گزارش خطا را ارسال می‌کند، به‌عبارت‌دیگر پس از تعداد معینی از سفر خطا دوباره رخ می‌دهد. در این صورت خطا به‌عنوان خطای جاری گزارش می‌شود. در صورت پاک‌سازی خطای جاری بدون برطرف کردن نقص، همچنان خطا مشاهده خواهد شد.

4-1-5-1-1-4- کد خطای غیرجاری

در صورتی که خطا توسط حس‌گرهای کنترل‌کننده خودرو گزارش نشود کامپیوتر خودرو خطا را به وضعیت غیرجاری تغییر می‌دهد. پاک‌سازی خطا معمولاً خطای غیرجاری را از بین می‌برد. کد خطای غیرجاری خیلی خطرناک نبوده اما نیاز به بررسی جهت پیشگیری و جلوگیری از رخ‌دادن مجدد دارد.

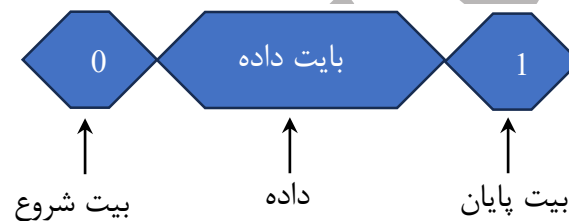
2- معرفی پروتکل KLine

پروتکل K-Line یک روش استاندارد ارتباطی OBDII هست که قبل از آنکه پروتکل CAN فراگیر شود در خودروها استفاده می‌شده است. K-Line فقط یک اسم فانتزی برای UART تک سیم با ارتباط نیمه دوطرفه⁶ که دارای سرعت 10.4 kbps بوده و از سطوح ولتاژ 0 و 12 ولت استفاده می‌کند، است. سطح ولتاژ بالای آن در حقیقت همان ولتاژ باتری است که بین 12 تا 14/4 (زمان روشن بودن موتور) تغییر می‌کند.

⁶ half-duplex

2-1- بسته استاندارد داده در KLine

پروتکل KLine برای تبادل داده از استانداردهای UART پیروی می‌کند. به این صورت که در حالتی که هیچ تبادل داده‌ای در حال انجام نباشد خط انتقال در حالت بیکاری^۷ قرار داشته و خط ارسال در سطح ولتاژ یک منطقی است. برای شروع ارسال داده خط از مقدار یک به مقدار صفر منطقی تغییر داده می‌شود این صفر شدن به مدت یک بیت باید طول بکشد و به آن بیت شروع^۸ گفته می‌شود. در ادامه یک بایت داده (معادل هشت بیت) از سمت کم‌ارزش‌ترین بیت ارسال می‌شود. در نهایت یک بیت پایان^۹ که معادل یک منطقی است ارسال می‌شود. طبق آنچه گرفته شد برای تبادل داده با KLine باید از استاندارد UART با 8 بیت داده، بدون بیت توازن و یک یا دو بیت پایان (اختیاری!) استفاده کرد. (شکل 9)

شکل 9- بسته استاندارد داده در KLine.

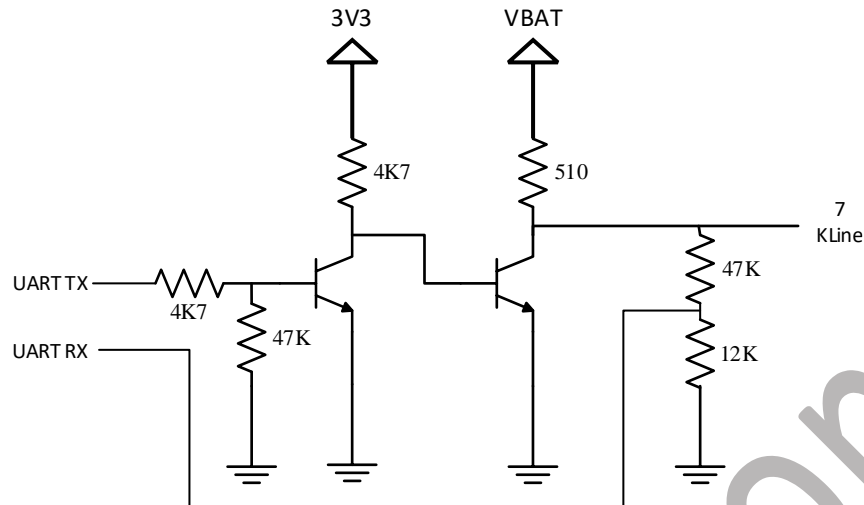
2-2- سخت‌افزار لازم برای اتصال به میکروکنترلر

لایه سطح فیزیکی KLine بسیار ساده بوده و برای ارتباط با این روش به یک میکروکنترلر و چند ترانزیستور نیاز هست (شکل 10).

⁷ Idle

⁸ Start bit

⁹ Stop bit

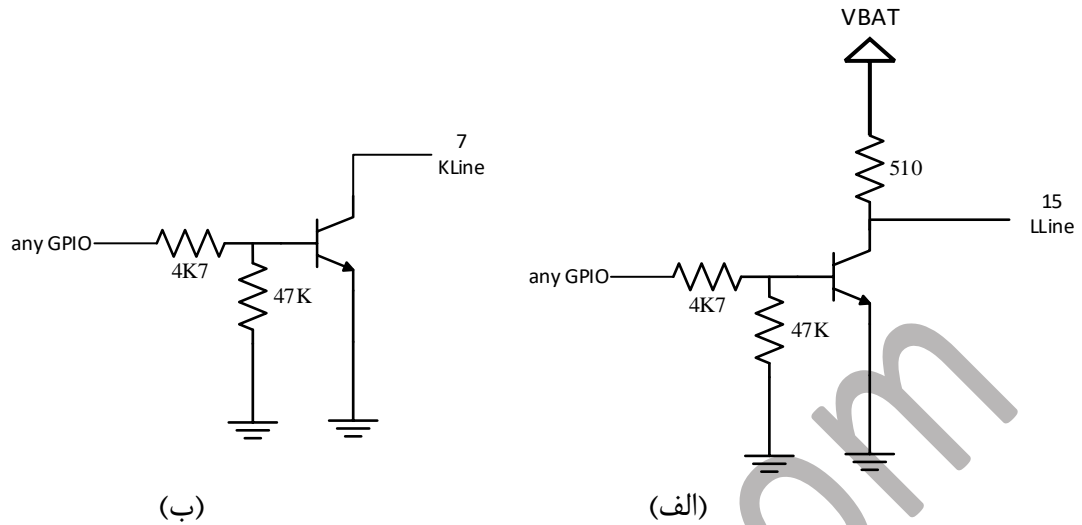
شکل 10- مدار مبدل KLine به UART.

دریافت داده از K-Line با استفاده از یک مقسم ولتاژ ساده انجام می‌شود که با توجه به ولتاژ کاری میکروکنترلر طراحی می‌گردد. با توجه به اینکه حداکثر ولتاژ K-Line بین 12 تا 14/4 تغییر می‌کند، خروجی مقسم نباید از ولتاژ کاری میکروکنترلر بیشتر شود.

ارسال داده نیز بسیار ساده هست. تنها نکته این است که سطح حالت بیکاری ولتاژ UART باید بالا باشد؛ بنابراین در اینجا باید از دو عدد ترانزیستور NPN سری با آرایش کلکتور باز و مقاومت بالا کشنده استفاده کرد. در صورتی که میکروکنترلر (مانند AVR XMEGA) توانایی معکوس کردن پایه TX را داشته باشد می‌توان از یک ترانزیستور هم استفاده کرد.

خط LLine فقط از میکروکنترلر ارسال شده و طریقه اتصال این پایه به میکروکنترلر در شکل 11 (الف) ترسیم شده است.

با توجه به اینکه الگوی شروع کند باید با نرخ ارسال 5 bps ارسال شود و معمولاً این نرخ داده به‌سختی با UART در میکروکنترلرها حاصل می‌شود بهتر است از یک مدار کنترلی دیگر شکل 11 (ب) برای ارسال الگو استفاده شود.

شکل 11- مدار اتصال پین LLine و پین کنترل کننده KLine.

3- قالب بندی داده ها در K-Line

3-1- قالب بندی پیام درخواست

همان طور که در شکل 12 نشان داده شده، ساختار پیام شامل سه قسمت است: هدر، داده، چک سام. به عنوان مثال برای خوانند مقدار دمای آب خنک کننده کد $\{0xC2,0x33,0xF1,0x01,0x05,0xEC\}$ ارسال می شود.

چک سام	داده	شناسه سرویس	طول	آدرس منبع	آدرس هدف	فرمت
چک سام (یک بایت)	بخش داده (حداکثر 255 بایت)		بخش هدر (حداکثر 4 بایت)			

(1) بایت های اختیاری بسته به بایت فرمت

شکل 12 - ساختار پیام در KLine

3-1-1-1- بخش هدر

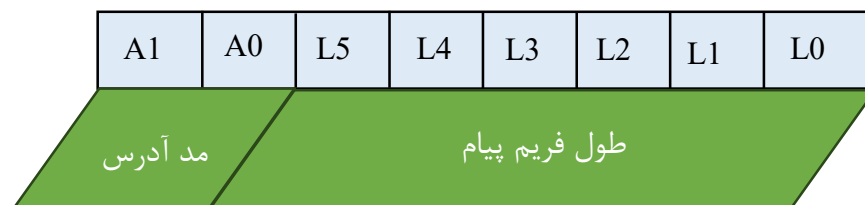
این بخش می‌تواند حداکثر شامل 4 بایت باشد. اولین بایت، بایت فرمت بوده که شامل اطلاعاتی در مورد فرمت پیام است. بایت‌های دوم و سوم که نشان دهنده‌ی آدرس منبع و هدف هستند می‌توانند وجود داشته باشند یا نباشند. در نهایت بسته به طول داده، بایت چهارم می‌تواند در هدر وجود داشته باشد یا نباشد. مثلاً در برای درخواست دمای آب خنک کننده بخش هد شامل {0xC2,0x33,0xF1} است که 0xC2 بایت فرمت، 0x33 بایت آدرس هدف و 0xF1 بایت آدرس منبع بوده و بایت طول در آن وجود ندارد.

3-1-1-1-1- بایت فرمت

دو بیت با ارزش بایت فرمت، مد آدرس دهی را مشخص می‌کند و 6 بیت دیگر طول فریم پیام را مشخص می‌کند (شکل 13). حالت‌های مختلف آدرس دهی در جدول 2 آورده شده است. اگر دو بیت مربوطه "00" باشند هیچ اطلاعات آدرسی ارسال نمی‌شود. اگر دو بیت مربوطه "01" باشند آنگاه در مد CRAB است.

در صورتی که دو بیت مربوطه "10" باشند آنگاه آدرس دهی به صورت فیزیکی است. یعنی فقط به یک یونیت خاص درخواست داده می‌شود. و در نهایت اگر "11" باشد، درخواست به گروهی از یونیت‌ها داده می‌شود.

بیت‌های L5-L0 طول داده موجود در پیام را مشخص می‌کنند (بایت چک سام شامل نمی‌شود)؛ بنابراین طول داده می‌تواند بین 0 تا 63 بایت باشد. اگر این بیت‌ها صفر باشند از بایت چهارم در هدر برای نشان دادن طول داده با حداکثر 255 استفاده می‌شود. در مثال خواندن دمای آب خنک کننده، بایت فرمت 0xC2 بود. یعنی مد آدرس دهی برابر با آدرس دهی فانکشنال و تعداد بایت داده ارسالی برابر با 2 است.

شکل 13- ساختار بایت قالب بندی در Kline

جدول 2- انواع مد آدرس دهی در KLine

مد	A0	A1
بدون اطلاعات آدرس	0	0
مد CRAB، در این مد از بایت فرمت 68 و 48 استفاده می شود.	1	0
با آدرس دهی فیزیکی	0	1
با آدرس دهی فانکشنال	1	1

2-1-3- بایت آدرس هدف

این بایت آدرس هدف پیام را مشخص می کند و همیشه همراه با آدرس منبع استفاده می شود. هم به صورت فیزیکی و هم فانکشنال می تواند باشد.

آدرس فیزیکی می تواند بایت آدرس در شروع کند باشد یا طبق استاندارد بین المللی (شکل 14). این بایت اختیاری بوده و فقط در باس هایی با توپولوژی چند نود ضروری است. برای ارتباطات نود به نود (تک نود) می توان از این بایت صرف نظر کرد. در مثال خواندن دمای آب خنک کننده، مقدار بایت آدرس هدف، 0x33 است.

3-1-3- بایت آدرس منبع

این بایت آدرس دستگاه فرستنده را مشخص می کند. این آدرس باید یک آدرس فیزیکی باشد و مقدار آن مشابه مقدار بایت آدرس هدف تعیین می شود. این بایت اختیاری بوده (همیشه با آدرس هدف همراه است) و فقط در شبکه های چند نودی ضروری است. در شبکه های تک نود می توان از آن صرف نظر کرد. در مثال خواندن دمای آب خنک کننده، مقدار بایت آدرس هدف، 0xF1 است. محدود تعریف شده این آدرس در شکل 14 آورده شده است.

شکل 14- آدرس ECU و درخواست کننده برای KWP

مقدار hex	آدرس پیشراانه (قوای محرکه)
00 – 0F	شرکت سازنده
10 – 17	موتور
18 – 1F	انتقال قدرت (گیربکس، دیفرانسیل)
	شاسی
20 – 27	شرکت سازنده
28 -2F	ترمز
30 – 37	فرمان
38 – 3F	تعليق
	بدنه
40 – 57	شرکت سازنده
58 – 5F	ایمنی
60 – 6F	نمایشگر
70 – 7F	روشنایی
80 – 8F	صوت و سرگرمی
90 – 97	ارتباط شخصی
98 – 9F	سرمایش و گرمایش
A0 – BF	کنترل درب، صندلی، پنجره و...
C0 – C7	امنیت
C8 – CF	توسعه در آینده
D0 – EF	سازند
F0 – FD	دستگاه عیب یاب
FE	همه نودها
FF	هیچ نودی

3-1-4- بایت طول پیام

اگر طول پیام در بایت فرمت داده صفر باشد، از این بایت برای مشخص کردن طول پیام استفاده می‌شود. این بایت امکان ارسال داده‌هایی با طول بیش‌تر از 63 بایت را فراهم می‌کند. برای داده‌هایی با طول‌های کمتر می‌توان از آن صرف نظر کرد. این بایت مقدار طول پیام از ابتدای بخش داده تا چک سام (شامل چک سام نیست) را مشخص می‌کند. بنابراین طول داده می‌تواند بین 1 تا 255 باشد. برای طول داده کمتر از 64 بایت دو امکان وجود دارد. یک استفاده از بایت فرمت یا استفاده از بایت طول پیام. البته لزومی وجود ندارد که یک واحد از این هر دو روش به صورت هم‌زمان پشتیبانی کند. در جدول 3 چونگی تعیین طول پیام به طور خلاصه آورده شده است. در مثال خواندن دمای آب خنک کننده، بایت طول پیام وجود ندارد.

جدول 3- چگونگی تعیین طول پیام در KLine

بایت طول داده	بایت فرمت	طول داده
وجود دارد	XX00 0000	کمتر از 64
وجود ندارد	XXLL LLLL	کمتر از 64
وجود دارد	XX00 0000	بیشتر از 64

با توجه با آنچه در بالا بیان شد، چهار نوع متفاوت از پیام وجود دارد:

1- هدر بدون بایت‌های آدرس و طول داده

چک سام	داده	شناسه سرویس	فرمت
--------	------	-------------	------

شکل 15 - ساختار پیام در KLine بدون بایت‌های آدرس و طول.

2- هدر با بایت‌های آدرس و بدون بایت طول داد

چک سام	داده	شناسه سرویس	آدرس منبع	آدرس هدف	فرمت
--------	------	-------------	-----------	----------	------

شکل 16 - ساختار پیام در KLine با بایت‌های آدرس ولی بدون بایت طول.

3- هدر بدون بایت های آدرس و با بایت طول داده

چک سام	داده	شناسه سرویس	طول	فرمت
--------	------	-------------	-----	------

شکل 17 - ساختار پیام در KLine بدون بایت های آدرس و با بایت طول.

- هدر با بایت های آدرس و طول داده

چک سام	داده	شناسه سرویس	طول	آدرس منبع	آدرس هدف	فرمت
--------	------	-------------	-----	-----------	----------	------

شکل 18 - ساختار پیام در KLine با بایت های آدرس و بایت طول.

5-1-3- بایت های داده

بخش داده می تواند بسته به استفاده از بایت طول داده حداکثر شامل 64 یا 255 بایت باشد. اولین بایت شناسه سرویس است. با توجه به سرویس انتخاب شده، بایت های بعدی می تواند پارامتر یا داده باشند. در مثال خواندن دمای آب خنک کننده، بایت های داده برابر با $\{0x01,0x05\}$ هستند.

6-1-3- بایت چک سام

4- این بایت به انتهای پیام اضافه می شود. برای محاسبه آن کافی است که همه بایت های موجود در پیام را با هم جمع کرد. در مثال خواندن دمای آب خنک کننده، مقدار بایت چک سام برابر با $0xEC0 = 0x05 + 0x01 + 0xF1 + 0x33 + 0xC2$ است.

5- قالب بندی پیام درخواست

پاسخ ECU به درخواست ارسال شده به آن می تواند مثبت یا منفی باشد. ساختار پیام پاسخ مثبت ECU به درخواست در

شکل 19 نشان داده شده است. در پیام پاسخ ECU، بیت 6ام از کد درخواست ارسال شده را یک می کند به عبارت دیگر کد درخواست ارسال شده را با $0x40$ جمع می کند و به عنوان اولین داده در پیام قرار می دهد. به عنوان مثال ECU پیام پاسخ $\{0x83,0xF1,0x11,0x41,0x05,0x76,0x41\}$ را در جواب درخواست $\{0xC2,0x33,0xF1,0x01,0x05,0xEC\}$ ، کد درخواست دمای مایع خنک کننده، ارسال می کند. در ادامه بخش داده، ادامه داده های ارسالی که در اینجا $0x05$ است ارسال می شود و در نهایت جواب که در اینجا بایت $0x76$ است ارسال می شود که داده خام است و برای تعیین دمای آب باید آنرا در فرمول مربوط به آن قرار دهیم.

مثلا در اینجا باید از فرمول A-40 استفاده کرد که A همان داده خام است. در نتیجه دما آب برابر با 78 درجه سانتی گراد محاسبه می شود.

چک سام	داده	کد درخواست 0x40 +	طول ⁽¹⁾	آدرس منبع ⁽¹⁾	آدرس هدف ⁽¹⁾	فرمت
چک سام (یک بایت)	بخش داده (حداکثر 255 بایت)		بخش هدر (حداکثر 4 بایت)			

(1) بایت های اختیاری بسته به بایت فرمت

شکل 19- ساختار پیام پاسخ مثبت ECU به یک درخواست در ارتباط KLine.

اگر ECU به هر دلیلی نتواند پاسخ مثبت به درخواست بدهد پاسخ ارسالی به صورت شکل 20 خواهد بود. که در آن اولین بایت از قسمت داده برابر با 0x7F است که نشان دهنده پاسخ منفی به درخواست است. سپس شناسه سرویس درخواست ارسالی مثلا در اینجا 0x01 ارسال می شود. در نهایت کد خطا که نشان دهنده علت پاسخ منفی به درخواست است را ارسال می کند. به عنوان مثال کد خطا 0x78 به معنای این است که ECU درخواست را به دستی دریافت کرده است اما برای پاسخ به این درخواست به زمان بیشتر از زمان قراردادی نیاز دارد. در جدول 4 کد خطاهای ارسالی لیست شده اند.

چک سام	کد خطا	شناسه سرویس	0x7F	طول ⁽¹⁾	آدرس منبع ⁽¹⁾	آدرس هدف ⁽¹⁾	فرمت
چک سام (یک بایت)	بخش داده		بخش هدر (حداکثر 4 بایت)				

(1) بایت های اختیاری بسته به بایت فرمت

شکل 20- ساختار پیام پاسخ منفی ECU به یک درخواست در ارتباط KLine.

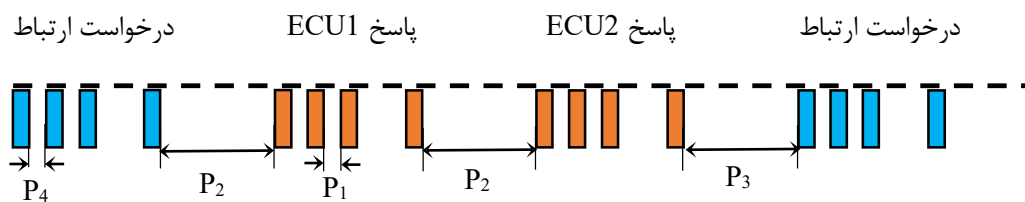
جدول 4- انواع کدهای خطا در ارتباط KLine.

کد خطا hex	توصیف
10	ردکردن کلی: این کد خطا زمانی ارسال می‌شود که خطای رخ داده در لیست خطاهای ممکن نباشد.
11	درخواست پشتیبانی نمی‌شود: این خطا زمانی رخ می‌دهد که سرویس درخواستی توسط واحد الکترونیکی پشتیبانی نشود.
12	زیرسرویس پشتیبانی نمی‌شود - قالب نامعتبر: این خطا زمانی رخ می‌دهد که زیر سرویس درخواستی توسط واحد الکترونیکی پشتیبانی نشود یا فرمت آن درست نباشد.
21	سرور مشغول است الان نمی‌تواند جواب دهد مجدد بعداً تلاش کنید: این خطا بیان می‌کند که واحد الکترونیکی در حال حاضر مشغول به انجام کار دیگری است و نمی‌تواند به سرویس درخواستی جواب دهد. این بدین معنا است که در زمان دیگری واحد الکترونیکی می‌تواند پاسخ دهد.
22	شرایط درست نیست یا ترتیب در درخواست رعایت نشده: این خطا بیان می‌کند که ترتیب سرویس درخواستی درست نیست. این خطا برای درخواست‌هایی رخ می‌دهد که چند پیام باید به ترتیب خاصی ارسال شوند و در صورتی که ترتیب رعایت نشود این خطا رخ می‌دهد.
23	روتین کامل نشده است.
31	درخواست خارج از محدوده است: این خطا بیان می‌کند که مقدار ارسال شده از مقدار حداکثر مجاز بیشتر است مثلاً 111 فرستاده شده در صورتی که حداکثر مقدار ممکن 100 است.
33	دسترسی امکان‌پذیر نیست: این خطا بیان می‌کند که جنبه‌های امنیتی برای سرویس درخواستی رعایت نشده است.
35	کلید نامعتبر: این خطا زمانی رخ می‌دهد که کلید ارسال از دستگاه دیاگ با کلید ذخیره شده در واحد الکترونیکی یکسان نباشد برای سرویس 27
36	تعداد تلاش‌ها از مقدار مجاز بیشتر شده: این خطا زمانی رخ می‌دهد که تعداد دفعات ارسال کلید از تعداد مجاز بیشتر شده باشد سرویس 27
37	تأخیر موردنیاز به اتمام نرسیده
40	دانلود مورد پذیرش قرار نگرفته
41	نوع دانلود متناسب نیست
42	امکان دانلود از آدرس مشخص شده نیست
43	تعداد بایت درخواست شده امکان دانلود را ندارند
50	درخواست آپلود مورد قبول واقع نشد
51	نوع آپلود متناسب نیست
52	در آدرس مشخص شده امکان آپلود نیست
53	تعداد بایت درخواست شده امکان آپلود را ندارند.
71	انتقال در حالت معلق است

انتقال لغو شد	72
آدرس بلاک برای انتقال نامعتبر است	74
تعداد بلاک برای انتقال نامعتبر است	75
نوع انتقال نامعتبر است	76
چک سام داده‌های منتقل شده نامعتبر است	77
درخواست به درستی دریافت شده اما برای پاسخ نیاز به زمان بیشتری است.	78
تعداد بایت‌ها در عملیات انتقال درست نیست	79
	80-FF

6- زمان بندی در ارتباط KLine

زمان بندی ارتباط KLine در حالت معمول به صورت شکل 21 است. توصیف زمان‌های P_1 - P_4 در جدول آورده شده است.

شکل 21 - زمان بندی و جریان داده در پروتکل KLine.

جدول 5 - توصیف پارامترهای زمان بندی در KLine.

مقدار	توصیف
P_1	زمان بین بایت‌ها در پیام پاسخ ECU
P_2	مدت زمانی که طول می‌کشد تا ECU به یک درخواست جواب دهد.
P_3	زمان بین پایان پاسخ ECU و شروع درخواست جدید
P_4	زمان بین بایت‌ها در پیام درخواست

در حالت کلی دودسته زمان بندی قراردادی برای برقراری ارتباط تعریف شده است.

1- یک دسته برای ارتباط متعارف با آدرس دهی فیزیکی و فانکشنال.

2- دسته دیگر فقط برای ارتباط با آدرس دهی فیزیکی بوده که ارتباط سریع تر را فراهم می کند.

محدودیت های زمان بندی ارتباط توسط ECU با ارسال بایت KB1 در زمان شروع ارتباط اطلاع داده می شود (بخش...). البته ممکن است بتوان زمان بندی را با سرویس "دسترسی به پارامترهای زمان بندی" تغییر داد.

در جدول 6 و جدول 7 پارامترهای زمان بندی که به صورت قراردادی مورد استفاده قرار می گیرند آورده شده است.

جدول 6- مقادیر متعارف پارامترهای زمان بندی برای آدرس دهی فیزیکی و فانکشنال.

پارامتر زمان بندی	حداقل مقدار (ms)			حداکثر مقدار (ms)		
	حد پایین	قراردادی	گام	حد بالا	قراردادی	گام
P ₁	0	0	-	20	20	-
P ₂	0	25	0.5	(1)	50	(1)
P ₃	0	55	0.5	∞	5000	250
P ₄	0	5	0.5	20	20	-

جدول 7- مقادیر متعارف پارامترهای زمان بندی برای آدرس دهی فیزیکی.

پارامتر زمان بندی	حداقل مقدار (ms)			حداکثر مقدار (ms)		
	حد پایین	قراردادی	گام	حد بالا	قراردادی	گام
P ₁	0	0	-	20	20	-
P ₂	0	0	0.5	(1)	100	(1)
P ₃	0	0	0.5	∞	5000	250
P ₄	0	5	0.5	20	20	-

(1) اگر مقدار پارامتر زمان بندی متناسب با P_{2max} ارسال شده توسط ECU در جواب درخواست دسترسی به پارامترهای زمان بندی بین 0xF0 - 0x01 باشد گام آن 25 میلی ثانیه است مقدار P_{2max} آن برابر است حاصل ضرب مقدار در گام. اگر مقدار آن بین 0xF1-0xFE باشد مقدار P_{2max} برابر است با مقدار چهاربیت پایین ضربدر 256 ضربدر گام (P_{2max} = 0x0A * 256 * 25 = 6400) در صورتی که داشته باشم (0xFA).

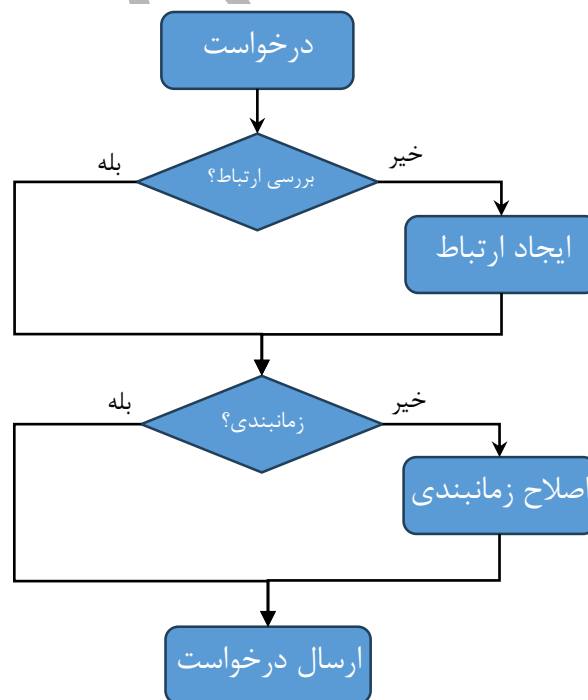
6-1- مستثنات زمان بندی

در بعضی از مواقع در صورت لزوم ECU می تواند درخواست افزایش مقدار زمان P_{2max} برای ارسال پاسخ درخواست را ارسال کند. بدین منظور ECU یک یا چند پاسخ منفی با کد خطای 0x78 را ارسال می کند. این کد خطا فقط زمانی ارسال می شود که ECU نتواند در زمان مقرر پاسخ مثبت یا منفی به درخواست ارسال شده را بدهد. این درخواست افزایش زمان پاسخ در ECU و درخواست کننده اعمال می شود. در این زمان درخواست کننده همچنان منتظر دریافت پاسخ ECU می ماند و درخواست خود را مجدد ارسال نمی کند.

در طرف دیگر ECU هم به محض اینکه درخواست ارسال شده را انجام داد، پاسخ مثبت یا منفی (با کد خطایی متفاوت از 0x78) خود را ارسال می کند. سپس هر دوی ECU و درخواست کنند مقدار زمان P_{2max} را به حالت پیش فرض برمی گردانند.

7- تبادل داده در KLine

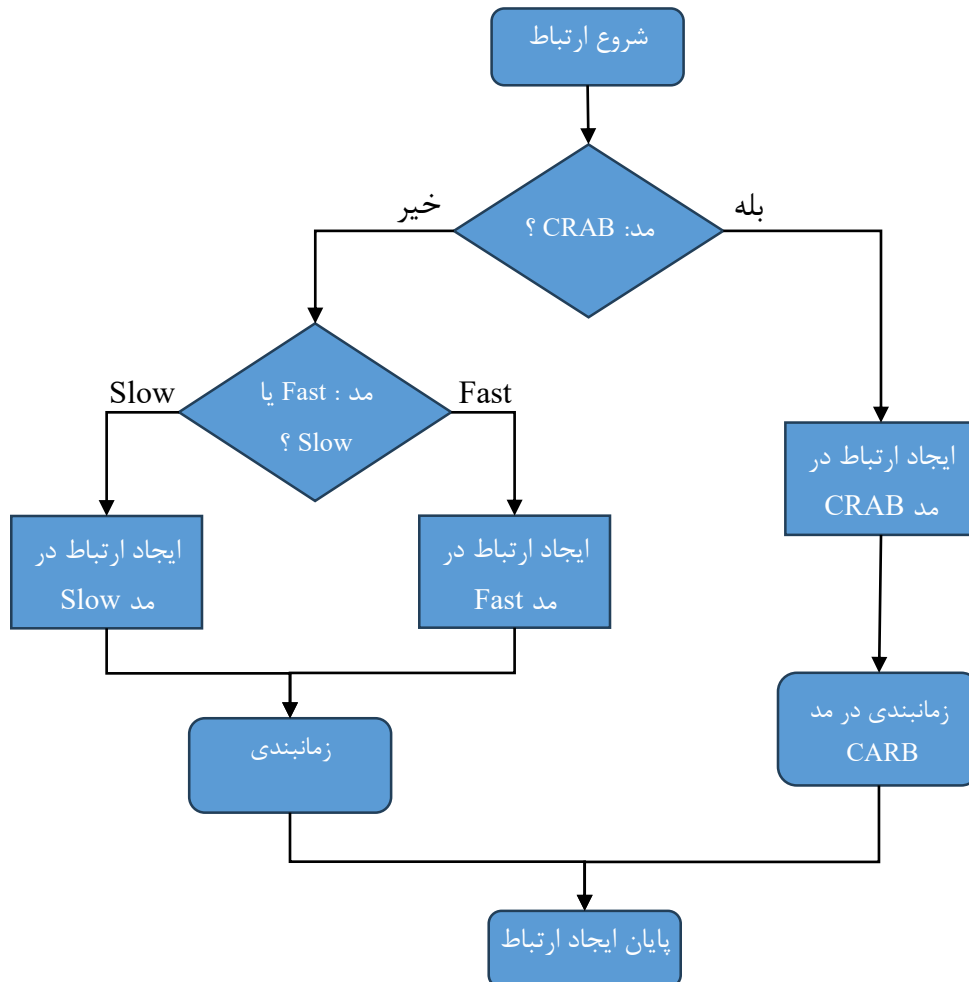
به منظور ارسال هر نوع درخواست، ابتدا باید ارتباط شکل بگیرد و زمان بندی به صورت صحیح پیاده سازی شده باشد. این موضوع در شکل 22 نشان داده شده است.

شکل 22- رویه شروع درخواست در KLine.

7-1- رویه شروع ارتباط

درخواست شروع ارتباط برای ایجاد ارتباط بر بستر Kline مورد استفاده قرار می‌گیرد. سه حالت ممکن برای ایجاد ارتباط وجود دارد. الگوریتم پیشنهادی برای ایجاد ارتباط در شکل 23 آورده شده است.

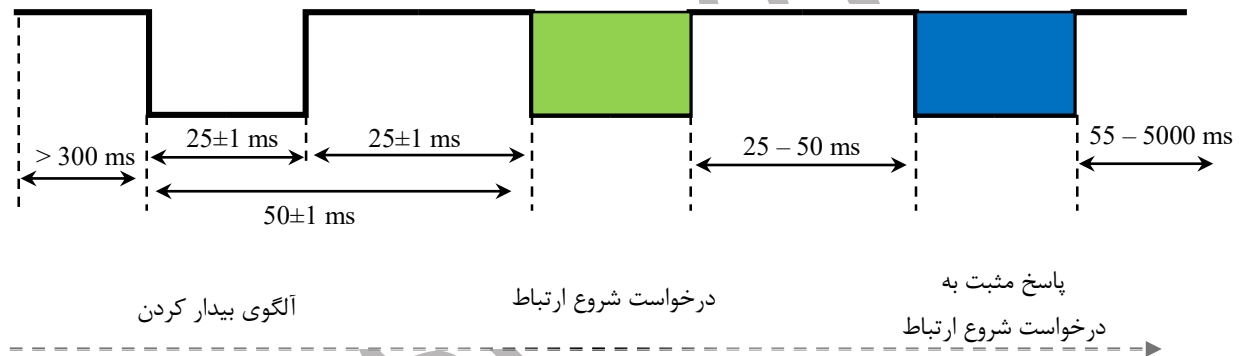

شکل 23- الگوریتم ایجاد ارتباط در KLine.

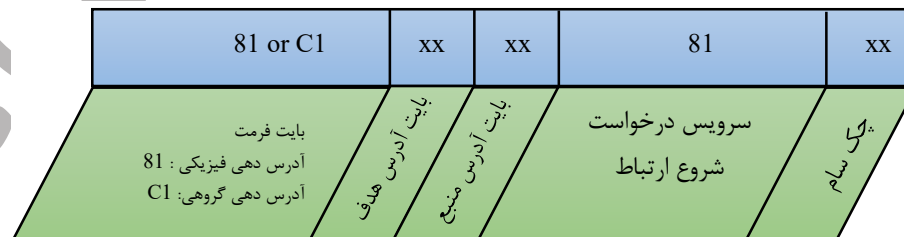
7-2- ایجاد ارتباط سریع

برای شروع سریع یا Fast init، یک الگوی Wake up به صورت نشان داده شده در شکل 24 ارسال می شود. دقت شود که زمان های 25 ms حداکثر ± 1 ms باید خطا داشته باشد و کل 50 ms باید ± 1 ms خطا داشته باشد.

سپس بلافاصله یک فریم داده حاوی درخواست شروع ارتباط به واحد مربوطه فرستاده می شود. آن واحد باید یک پاسخ ارسال کند که در صورتی که پاسخ معتبر باشد به معنای آن است که شروع ارتباط موفقیت آمیز بوده است. در شکل 25 ساختار پیام درخواست برای شروع ارتباط نشان داده شده است. اگر آدرس دهی به صورت فیزیکی باشد بایت فرمت برابر با 0x81 خواهد بود (با توجه به اینکه طول داده ارسالی یک است $0x80 + 0x01$) در غیر این صورت 0xC1 خواهد بود. دو بایت بعدی آدرس هدف و منبع هستند و در نهایت بایت 0x81 که کد سرویس درخواست شروع ارتباط برای KLine است. بایت پایانی چک سام بایت های پیام است. به عنوان مثال، برای درخواست شروع ارتباط با آدرس دهی فانکشنال ساختار پیام به صورت $\{0xC1, 0x33, 0xF1, 0x81, 0x66\}$ است. که در آن آدرس هدف فانکشنال، 0xF1 آدرس منبع و $0x66 = 0x81 + 0xF1 + 0x33 + 0xC1$ است.

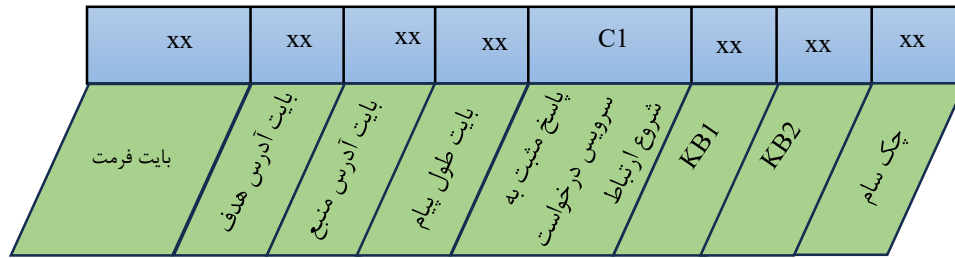

شکل 24- زمان بندی شروع سریع در KLine.

شکل 25- ساختار پیام درخواست شروع ارتباط در KLine.

ECU پس از دریافت درخواست شروع ارتباط در صورتی که شرایط درست باشد به صورت شکل 26 پاسخ معتبر را ارسال می‌کند. بایت طول پیام در اینجا ممکن است در متن پیام باشد یا نباشد. بایت 0xC1 نشان دهنده پاسخ مثبت ECU به درخواست است. همانطور که قبلا بیان شد ECU با یک کردن بیت شماره 6ام کد درخواست که اینجا 0x81 است این بایت را درست می‌کند که معادل این است که 0x81 را با 0x40 جمع کنیم.

شکل 26- ساختار پیام جواب مثبت در KLine.

دو بایت بعدی بایت‌های کلیدی¹⁰ (KB1 و KB2) نامیده می‌شوند. این بایت‌های اطلاعاتی در مورد تعداد بایت‌های هدر، زمانبندی و طول پیام فراهم می‌کنند. در اینجا بایت KB2 معمولا ثابت و برابر با 0x8F است. محتوای بایت KB1 در شکل 27 نمایش داده شده است. با ارزش‌ترین بیت، بیت توازن است. بیت بعدی همیشه یک است. دو بیت بعدی نوع زمانبندی پشتیبانی شده (متعارف یا سریع) را مشخص می‌کند. بیت‌های بعدی تعداد بایت‌های هدر را مشخص می‌کند و در نهایت دو بیت بعدی جایگاه طول داده در پیام را مشخص می‌کند (در بایت فرمت یا بایت طول یا هر دو). توضیحات کامل در جدول 8 و جدول 9 آورده شده است. به عنوان مثال ECU در پاسخ به درخواست بیان شده در بالا جواب {0x83,0xF1,0x11,0xC1,0xEF,0x8F,0xC4} را ارسال می‌کند. با توجه به متن پیام مشخص می‌شود که طول داده برابر با 3 بایت است (0x83)، جواب درخواست مثبت است (0xC1) و دو بایت کلیدی برابر با KB1 = 0xEF و KB2 = 0x8F هستند و در نهایت بایت چک سام برابر با 0xC4 هست. با توجه به مقدار بایت KB1 و توضیحات جدول 8 و جدول 9 می‌توان بیان کرد که این ECU از زمانبندی متعارف پشتیبانی کرده و از هدر یک بایتی (بدون بایت‌های آدرس) و هدر با بایت‌های آدرس پشتیبانی کرده و همچنین طول داده را هم می‌توان در بایت فرمت نوشت هم در بایت طول داده.

¹⁰ KeyByte

Parity	1	TP1	TP0	HB1	HB0	AL1	AL0
--------	---	-----	-----	-----	-----	-----	-----

شکل 27- ساختار بایت KB1 در KLine.

جدول 8- مقادیر ممکن برای بایت KB1 در KLine.

مقدار بیت	0	1
AL0	مقدار طول داده پیام در بایت فرمت پشتیبانی نمی‌شود.	مقدار طول داده پیام در بایت فرمت پشتیبانی می‌شود.
AL1	بایت طول پیام پشتیبانی نمی‌شود.	بایت طول پیام پشتیبانی می‌شود.
HB0	هدر یک بایتی پشتیبانی نمی‌شود.	هدر یک بایتی پشتیبانی می‌شود.
HB1	بایت‌های آدرس هدف و منبع پشتیبانی نمی‌شود.	بایت‌های آدرس هدف و منبع پشتیبانی می‌شود.
TP0(*)	زمان‌بندی متعارف.	زمان‌بندی بسط داده شده.
TP1(*)	زمان‌بندی بسط داده شده.	زمان‌بندی متعارف.

(*) فقط حالت‌های $TP0, TP1 = 0, 1$ و $TP0, TP1 = 1, 0$ مجاز هستند.

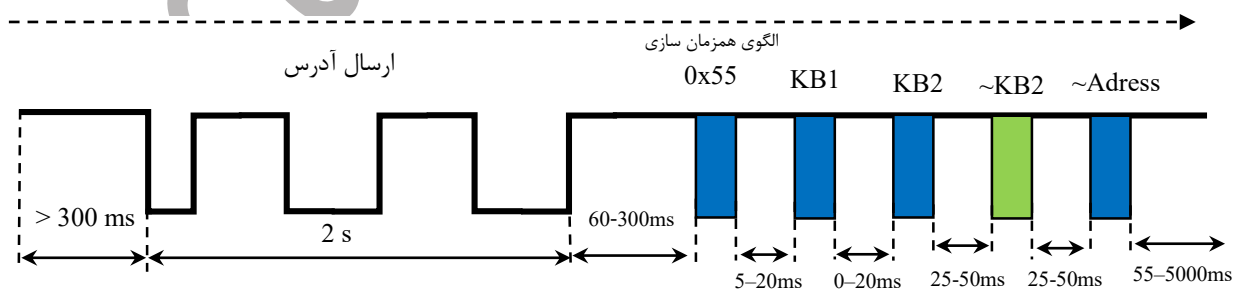
جدول 9- حالات ممکن برای بایت KB1.

زمان‌بندی	نوع هدر	بایت طول داده	KB1	
زمان‌بندی داده توسعه داده شده	هدر یک بایتی	بایت فرمت	0b1101 0101 0xD5	
		بای طول داده	0b1101 0110 0xD6	
		هر دو حالت	0b0101 0111 0x57	
	هدر با بایت‌های آدرس	بایت فرمت	بایت فرمت	0b1101 1001 0xD9
			بای طول داده	0b1101 1010 0xDA
			هر دو حالت	0b0101 1011 0x5B
		هر دو حالت: هدر با بایت-های آدرس و بدون بایت-های آدرس	بایت فرمت	0b0101 1101 0x5D
			بای طول داده	0b0101 1110 0x5E
			هر دو حالت	0b1101 1111 0xDF
زمان‌بندی متعارف	هدر یک بایتی	بایت فرمت	0b1110 0101 0xE5	
		بای طول داده	0b1110 0110 0xE6	

	هدر با بایت‌های آدرس	هر دو حالت	0b0110 0111	0x67
		بایت فرمت	0b1110 1001	0xE9
		بای طول داده	0b1110 1010	0xEA
		هر دو حالت	0b0110 1011	0x6B
	هر دو حالت: هدر با بایت- های آدرس و بدون بایت-	بایت فرمت	0b0110 1101	0x6D
		بای طول داده	0b0110 1110	0x6E
های آدرس	هر دو حالت	0b1110 1111	0xEF	

8- شروع کند

برای شروع کند، بهتر است تنظیمات پایه TX را به GPIO تغییر دهیم؛ زیرا ممکن است که UART قادر به کارکردن با سرعت 5 نباشد بنابراین بهتر است از پایه GPIO برای ارسال استفاده کرد (شکل 11). برای شروع کردن ارتباط، ابتدا باید یک آدرس مثلا 0x33 با سرعت 5 bps ارسال شود. واحد مربوطه بعد از تایید آدرس سه بایت را مثلا 0x55 0xEF 0x8F با سرعت 10.4 kbps ارسال می کند بایت اول همیشه باید 0x55 باشد. دو بایت بعدی بایت‌های کلیدی (KB1 و KB2) نامیده می‌شوند. اگر هر دو بایت 08 08 یا 94 94 باشند پروتکل ISO-9141 است در غیر این صورت KWP2000 خواهد بود. بعد از دریافت این سه بایت، باید معکوس بایت KB2 (حدودا بین 25 تا 50 میلی ثانیه بعد از دریافت) به واحد مربوطه ارسال شود. را حدودا بین 50 تا 300 میلی ثانیه بعد ارسال می‌کند. در این مثال (معکوس 0x8F) برابر با 0x70 است. در نهایت واحد مربوطه یک بایت را معکوس آدرس آن واحد است را ارسال می کند که از آن برای درخواست‌ها استفاده می‌شود. در اینجا شروع ارتباط با موفقیت پایان پذیرفته و واحد مربوطه آماده پاسخ به درخواست‌ها است. به طور کلی این مراحل حدودا 2 ثانیه طول خواهد کشید.

شکل 28- زمان بندی شروع کند در KLine.

9- انواع درخواست‌ها به ECU

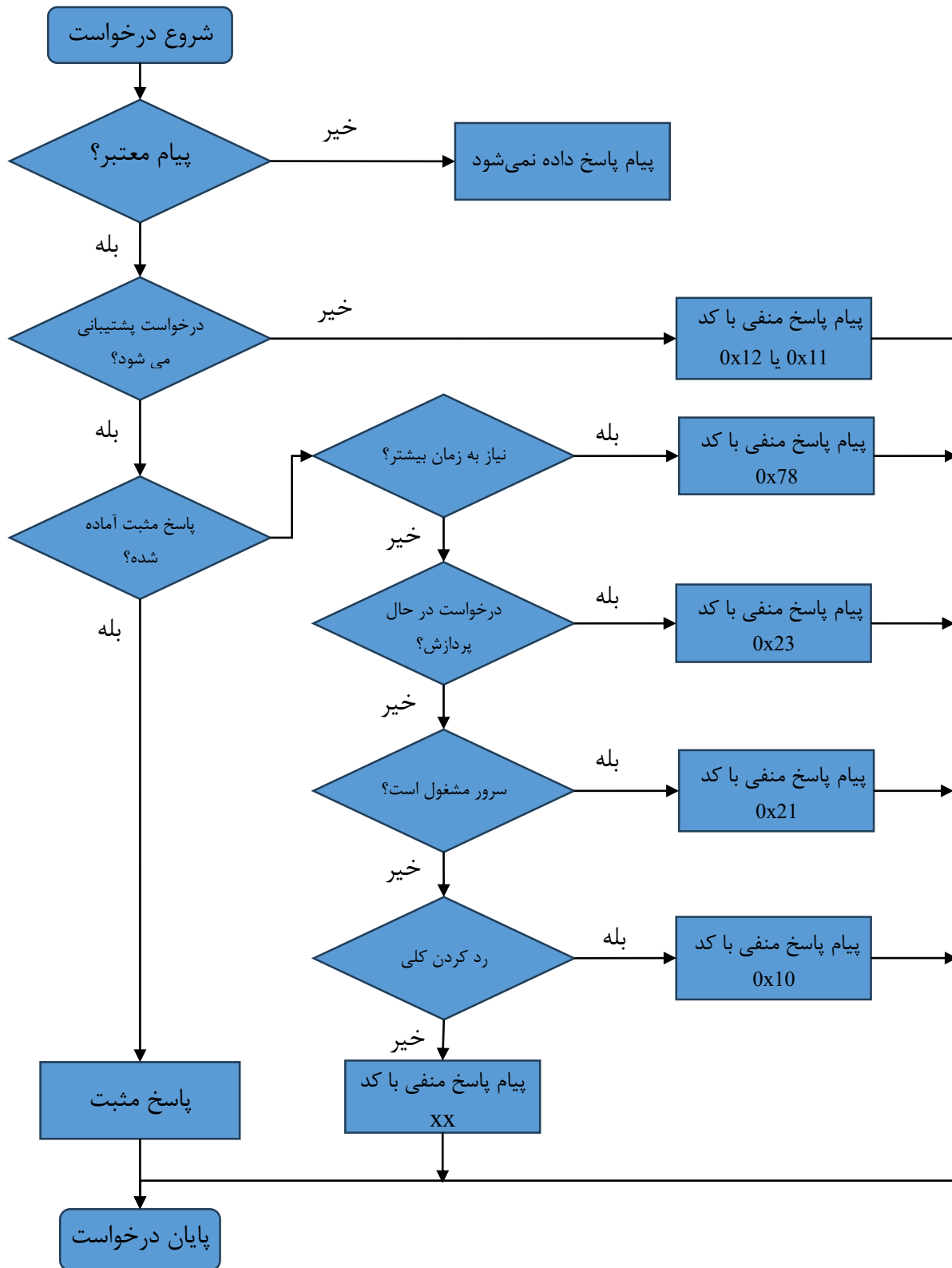
در جدول 10 همه انواع درخواست‌ها در KLine لیست شده است. هر کدام از درخواست‌ها در KLine توسط یک بایت مشخص می‌شوند.

جدول 10- همه انواع درخواست‌ها در KLine.

کد درخواست hex	اسم درخواست	کد درخواست hex	اسم درخواست
2F	کنترل عملگرها به وسیله شناسه عمومی	10	شروع سشن عیب‌یابی
30	کنترل عملگرها به وسیله شناسه محلی	11	ریست ECU
31	شروع روتین به وسیله شناسه محلی	12	خواندن داده‌های فریز شده
32	پایان روتین به وسیله شناسه محلی	13	خواندن کدهای خطا
33	درخواست نتیجه روتین به وسیله شناسه محلی	14	پاک کردن خطاها
34	درخواست دانلود	17	خواندن وضعیت کدهای خطا
35	درخواست آپلود	18	خواندن کدهای خطا با در نظر گرفتن نوع خطا مدنظر
36	انتقال داده	1A	خواندن اطلاعات ECU
37	درخواست پایان انتقال	20	پایان سشن عیب‌یابی
38	شروع روتین به وسیله آدرس	21	خواندن داده به وسیله شناسه محلی
39	پایان روتین به وسیله آدرس	22	خواندن داده به وسیله شناسه عمومی
3A	درخواست نتیجه روتین به وسیله آدرس	23	خواندن داده‌های حافظه با دادن آدرس
3B	نوشتن داده به وسیله شناسه محلی	26	تنظیم نرخ داده
3D	نوشتن داده به وسیله آدرس	27	مجوز دسترسی
3E	حضور درخواست‌کننده	2C	تعریف شناسه محلی به صورت پویا
		2E	نوشتن در حافظه به وسیله شناسه عمومی

9-1- الگوریتم پاسخ‌دهی ECU به درخواست ارسال شده به آن

در شکل 29 الگوریتم پاسخ‌دهی ECU به درخواست ارسال شده به آن ترسیم شده است. در صورتی که پیام ارسال شده معتبر نباشد به آن هیچ پاسخی نمی‌دهد. در صورتی که درخواست یا زیر درخواست ارسال شده پشتیبانی نشود با کد خطای 0x11 یا 0x12 پاسخ منفی به درخواست ارسال می‌کند. در صورتی که پاسخ مثبت آماده شده باشد آنرا ارسال می‌کند در غیر این صورت ابتدا بررسی می‌کند که آیا به زمان بیشتری نیاز دارد یا نه. اگر زمان بیشتری نیاز دارد با ارسال پاسخ منفی با کد 0x78 به درخواست کننده، آن را مطلع می‌کند. در مرحله بعدی بررسی می‌کند اگر روتین هنوز تمام نشده باشد آنگاه خطای 0x23 را ارسال می‌کند. در صورتی که سرور مشغول باشد و نتواند به درخواست پاسخ دهد با ارسال کد 0x21 به درخواست کننده اطلاع می‌دهد که سرور مشغول است و درخواست را مجدداً با تاخیر تکرار کند. و در نهایت یا کد خطای رد کردن کلی 0x10 را می‌فرستد یا خطای متناظر با نوع درخواست ارسال شده را.

شکل 29-الگوریتم پاسخ دهی به درخواست در KLine.

9-2- درخواست شروع ارتباط

این درخواست در قسمت قبل بررسی شد.

9-3- درخواست پایان ارتباط

زمانیکه لازم باشد تا ارتباط ایجاد شده را ببندیم می‌توانیم درخواست پایان ارتباط با کد درخواست 0x82 را ارسال کنیم. البته دقت شود که اگر از آخرین پاسخ ECU مدت زمان P_{3max} سپری شده باشد و در این مدت زمان هیچ درخواست دیگری ارسال نشود، به صورت خودکار ارتباط توسط ECU بسته می‌شود. ساختار پیام درخواست، پاسخ

مثبت و پاسخ منفی به ترتیب در شکل 30، شکل 31

شکل 32 نشان داده شده‌اند.

81 or C1	xx	xx	82	xx
بایت فرمت آدرس دهی فیزیکی: 81 آدرس دهی گروهی: C1	بایت آدرس هدف	بایت آدرس منبع	سرویس درخواست پایان ارتباط	بیت سام

شکل 30 - ساختار پیام درخواست پایان ارتباط در KLine.

xx	xx	xx	C2	xx
بایت فرمت	بایت آدرس هدف	بایت آدرس منبع	پاسخ مثبت به سرویس درخواست پایان ارتباط	بیت سام

شکل 31 - ساختار پیام جواب مثبت به درخواست پایان ارتباط در KLine.

XX	XX	XX	XX	7F	82	10	XX
بایت فرمت	بایت آدرس منبع	بایت آدرس منبع	بایت طول پیام	پاسخ منفی به سرویس درخواستی	سرویس درخواست پایان ارتباط	رد درخواست	چک سام

شکل 32- ساختار پیام جواب منفی به درخواست پایان ارتباط در KLine.

9-4- درخواست دسترسی به پارامترهای زمان بندی

این درخواست پارامترهای زمان بندی در ارتباط KLine را برمی گرداند. کد درخواست آن 0x83 بوده و داری یک زیرکد هم است که می تواند 0x00، 0x01، 0x02 و یا 0x03 باشد (شکل 33 الف)). کد 0x00 محدودیت زمان بندی را برمیگرداند 0x01 پارامترهای زمان بندی با مقادیر قرار دادی تنظیم می کند. برای خواندن مقادیر پارامترهای زمان بندی فعلی باید 0x02 را ارسال کنیم و برای تنظیم مقادیر پارامترهای زمان بندی باید از کد 0x03 استفاده کنیم. برای تنظیم پارامترها باید از فرمت نشان داده شده در شکل 25 (ب) استفاده کرد. دقت شود در صورتی هدف تنظیم پارامتر باشد (یعنی 0x03)، در ساختار ارسال پیام 5 بایت بعدی ارسال می شود.

XX	XX	XX	83	XX	XX	XX
بایت فرمت	بایت آدرس منبع	بایت آدرس منبع	سرویس درخواست زمان بندی	نوع درخواست خواندن محدودیت: 0x00 تنظیم به مقادیر قراردادی: 0x01 خواندن مقادیر فعلی: 0x02 تنظیم زمان بندی: 0x03	مقدار تنظیمات (5 بایت، فقط در هنگام ارسال کد 0x03)	چک سام

الف

P _{2min}	P _{2max}	P _{3min}	P _{3max}	P _{4min}
-------------------	-------------------	-------------------	-------------------	-------------------

ضریب (ms): 0.5 25 0.5 250 0.5

(ب)

شکل 33 - الف) ساختار پیام درخواست دسترسی به زمان بندی در KLine (ب) فرمت ارسال پارامترهای

تنظیم زمان بندی.

جواب درخواست اگر پاسخ مثبت باشد به صورت شکل 34 خواهد بود. فرمت پارامترهای تنظیمات، همان فرمت ارسال نشان داده شده در شکل 33 (ب) است. برای محاسبه مقدار زمان متناسب با هر پارامتر کافی است که بایت مورد نظر را در ضریب متناسب با آن ضرب کرد. به عنوان مثال مثلاً برای P_{2min} باید بایت اول را در عدد 0.5 ضرب کنیم.

XX	XX	XX	C3	XX	XX	XX
بایت فرمت	بایت آدرس منبع	بایت آدرس منبع	سرویس درخواست زمانبندی	نوع درخواست خواندن محدودیت: 0x00 تنظیم به مقادیر قراردادی: 0x01 خواندن مقادیر فعلی: 0x02 تنظیم زمان بندی: 0x03	مقدار تنظیمات (5 بایت)	چک سام

شکل 34- ساختار پیام جواب مثبت به درخواست دسترسی به زمان بندی در KLine.

در صورتی که جواب منفی باشد آنگاه پاسخ به شکل 35 خواهد بود.

XX	XX	XX	7F	83	XX	XX
بایت فرمت	بایت آدرس منبع	بایت آدرس منبع	پاسخ منفی به سرویس درخواست	سرویس درخواستی	کد علت رد شدن پیام	چک سام

شکل 35 - ساختار پیام جواب منفی به درخواست دسترسی به زمان بندی در KLine.

به عنوان مثال برای دسترسی به محدودیت زمان بندی ECU از نوع SIEMENS باید کد {0x82,0x11,0xF1,0x83,0x00,0x07} را ارسال کنیم. در پاسخ جواب به صورت {0x87,0xF1,0x11,0xC3,0x00,0x00,0xFE,0x01,0x28,0x00,0x73} ارسال خواهد شد؛ بنابراین داریم:

$$P_{2min} = 0x00 * 0.5 \text{ ms} = 0 \text{ ms}$$

$$P_{2max} = 0xFE * 25 \text{ ms} = 6350 \text{ ms}$$

$$P_{3min} = 0x01 * 0.5 \text{ ms} = 0.5 \text{ ms}$$

$$P_{3max} = 0x28 * 250 \text{ ms} = 10000 \text{ ms}$$

$$P_{4min} = 0x00 * 0.5 \text{ ms} = 0 \text{ ms}.$$

9-5- درخواست اعلان حضور

برای جلوگیری از بسته شدن پروتکل ارتباطی پیش زمان P_{3max} می توان از کد درخواست 0x3E استفاده کرد (

شکل 36). جواب مثبت و منفی این درخواست به ترتیب در

شکل 37 و

شکل 38 نشان داده شده است.

XX	XX	XX	3E	XX	XX
بایت فرمت	بایت آدرس هدف	بایت آدرس منبع	سرویس زنده نگه داشتن ارتباط	وجود پاسخ پاسخ: 0x01 عدم پاسخ: 0x02	چک سام

شکل 36- ساختار پیام اعلان حضور در KLine.

XX	XX	XX	7E	XX
بایت فرمت	بایت آدرس هدف	بایت آدرس منبع	پاسخ مثبت به سرویس زنده نگه داشتن ارتباط	چک سام

شکل 37- ساختار پیام جواب مثبت به درخواست اعلان حضور در KLine.

XX	XX	XX	7F	3E	XX	XX
بایت فرمت	بایت آدرس هدف	بایت آدرس منبع	پاسخ منفی به سرویس درخواستی	زنده نگه داشتن ارتباط درخواست	کد علت رد شدن پیام	چک سام

شکل 38- ساختار پیام پاسخ منفی به درخواست اعلان حضور در KLine.

9-6- درخواست ریست واحد الکترونیکی

می‌توان کل واحد الکترونیکی یا قسمتی از آن را ریست کرد. برای ریست کردن ECU می‌توان از دستور 0x11 استفاده کرد.

شکل 39. پاسخ مثبت و منفی به این دستور به ترتیب در شکل 40 و شکل 41 آورده شده است.

XX	XX	XX	11	XX	XX
بایت فرمت	بایت آدرس هدف	بایت آدرس منبع	سرویس ریست	نوع ریست ریست بدون حفظ ارتباط: 0x01 ریست با حفظ ارتباط: 0x02	چک‌سام

شکل 39 - ساختار پیام درخواست ریست در KLine.

XX	XX	XX	51	XX	XX
بایت فرمت	بایت آدرس هدف	بایت آدرس منبع	سرویس پاسخ مثبت به ریست	نوع ریست ریست بدون حفظ ارتباط: 0x01 ریست با حفظ ارتباط: 0x02	چک‌سام

شکل 40-ساختار پیام پاسخ مثبت به درخواست ریست در KLine.

XX	XX	XX	7F	XX	XX	XX
بایت فرمت	بایت آدرس هدف	بایت آدرس منبع	سرویس پاسخ منفی به ریست	سرویس ریست	کد علت رد درخواست	چک‌سام

شکل 41- ساختار پیام جواب منفی به درخواست ریست در KLine.

9-7- درخواست خواندن اطلاعات واحد الکترونیکی

برای خواندن اطلاعات واحد الکترونیکی از درخواست 0x1A استفاده می‌شود (

شکل 42). این اطلاعات شامل VIN خودرو، نسخه نرم افزار واحد الکترونیکی، تاریخ برنامه ریزی و... می‌شود.

XX	XX	XX	1A	XX	XX
بیت فرمت	بیت آدرس هدف	بیت آدرس منبع	سرویس خواندن مشخصات ECU	نوع زیر سرویس درخواستی	چک سام

شکل 42- ساختار پیام درخواست دسترسی به مشخصات در KLine.

XX	XX	XX	5A	XX	XX
بیت فرمت	بیت آدرس هدف	بیت آدرس منبع	پاسخ مثبت به سرویس ریست	داده ها	چک سام

شکل 43- ساختار پیام جواب مثبت به درخواست دسترسی به مشخصات در KLine.

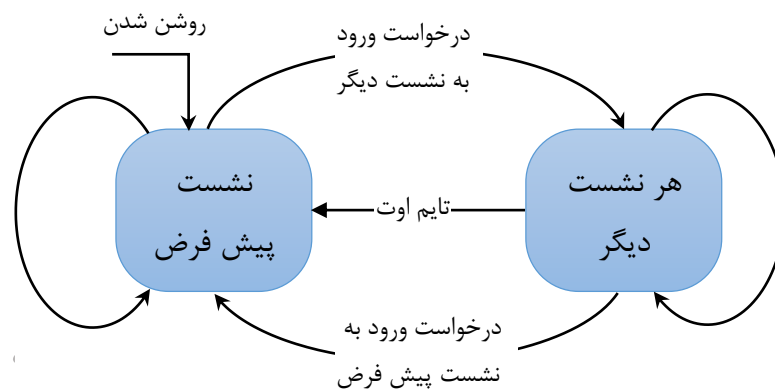
XX	XX	XX	7F	1A	XX	XX
بیت فرمت	بیت آدرس هدف	بیت آدرس منبع	پاسخ منفی به سرویس خواندن مشخصات ECU	دلیل رد درخواست	چک سام	

شکل 44- ساختار پیام جواب منفی به درخواست دسترسی به مشخصات در KLine.

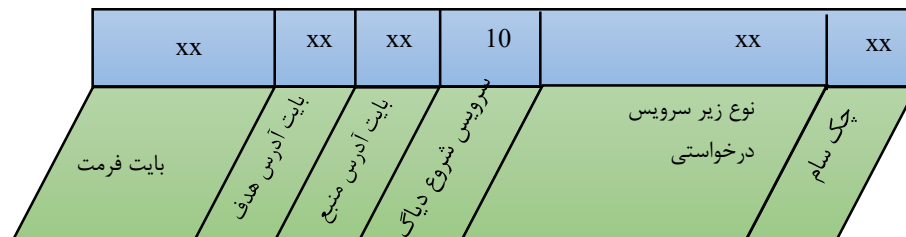
9-8- سرویس درخواست شروع نشست

این سرویس انواع متفاوتی از نشست‌های عیب‌یابی را فعال می‌کند. به‌منظور اجرای هر سرویس عیب‌یابی باید ابتدا نشست متناظر با آن شروع شود. نکات این سرویس در زیر لیست شده است (شکل 45).

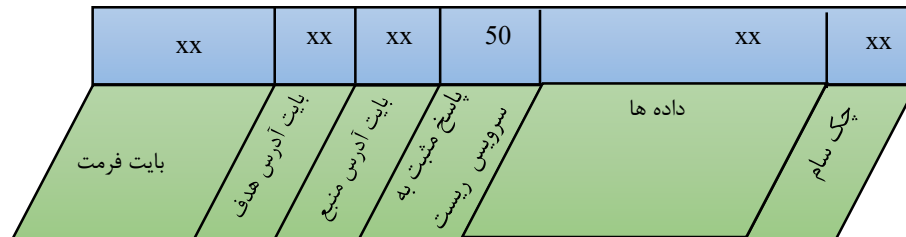
- در هر زمان فقط یک نشست عیب‌یابی می‌تواند فعال باشد.
- اگر هیچ نشست عیب‌یابی درخواست داده نشود، به‌صورت خودکار واحد الکترونیکی در حالت نشست نرمال/همان قراردادی قرار می‌گیرد.
- بعد از پایان زمان تایم اوت هر نشست، واحد الکترونیکی به‌صورت خودکار به حالت نشست قراردادی/نرمال برمی‌گردد.
- اگر واحد الکترونیکی قادر نباشد به سرویس نشست درخواستی سوئیچ کند در نشست جاری خود باقی می‌ماند.
- اگر واحد الکترونیکی به‌صورت فانکشنالی درخواست نشست عیب‌یابی دریافت کند به آن هیچ پاسخی نخواهد داد.

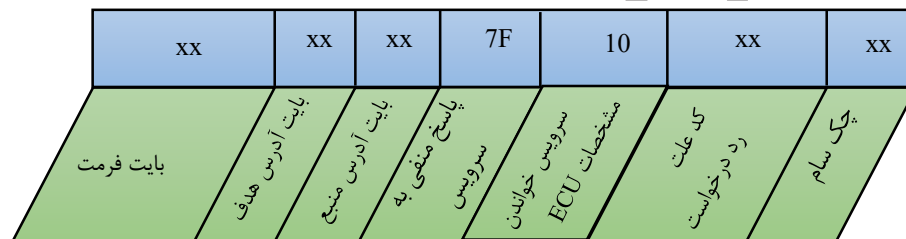
شکل 45- نمودار حالت نشست‌های عیب‌یابی.

شکل 46- ساختار پیام درخواست شروع سشن در KLine.

شکل 47- ساختار پیام جواب مثبت به درخواست شروع سشن در KLine.

شکل 48 - ساختار پیام جواب منفی به درخواست شروع سشن در KLine.

9-9- درخواست پایان نشست

این سرویس درخواست غیرفعال کردن نشست فعلی و بازگشت به نشست پیش فرض را فراهم می‌کند (شکل 49). ساختار پیام پاسخ مثبت یا منفی به این سرویس به ترتیب در شکل 50 و

شکل 51 نشان داده شده است. برای استفاده از این درخواست باید نکات زیر را در نظر گرفت

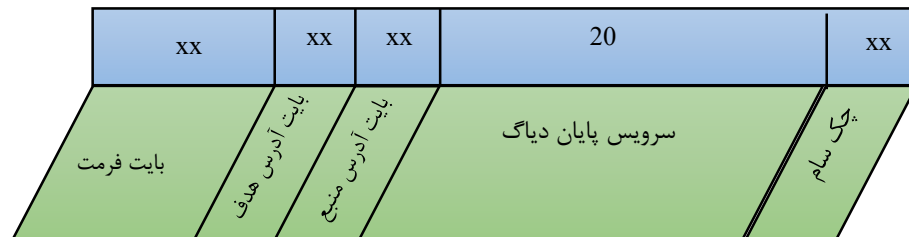
برای استفاده از این سرویس باید ارتباط ایجاد شده باشد و نشست باید در حال اجرا باشد که بتوان آن را پایان داد. در غیر این صورت اگر نشست فعال نباشد، جواب درخواست منفی خواهد بود

این درخواست را نمی‌توان برای غیرفعال کردن نشست پیش فرض استفاده کرد.

هنگامی که پاسخ مثبت ارسال می‌شود تنظیمات زمان‌بندی به تنظیمات زمان‌بندی مرتبط در نشست پیش فرض برگردانده می‌شود.

با ارسال پاسخ مثبت، در صورتی که در نشست فعال شده مجوز دسترسی خاصی امکان پذیر شده باشد با پایان یافتن نشست مجوز دسترسی لغو خواهد شد.

در صورتی که پاسخ منفی به پایان نشست ارسال شود، در نشست فعلی باقی می ماند.

شکل 49- ساختار پیام درخواست پایان سشن در KLine.

شکل 50- ساختار پیام جواب مثبت به درخواست پایان سشن در KLine.

شکل 51 - ساختار پیام جواب منفی به درخواست پایان سشن در KLine.

9-10- در خواست خواندن خطا

9-10-1- کد خطا 18

به وسیله این سرویس می توان همه یا گروهی از کدهای خطا و وضعیت آنها را از حافظه خواند. همان طور که در شکل 52 نشان داده شده اگر مقدار بایت وضعیت DTC برابر با 0x00 آنگاه کدهای خطای شناسایی شده را به همراه وضعیت آنها (در صورت وجود) ارسال می شود. سایر مقادیر را می توان به تناسب استفاده کرد. می توان همه کدهای خطا را خواند (FF00) یا گروهی از کدها خطا را خواند (0000 برای کدهای پیشرانه یا همان قوای محرکه، 4000 کدهای خطای شاسی، 8000 کدهای خطای بدنه و C000 مدهای خطای مربوط به شبکه و سیم کشی).

XX	XX	XX	18	XX	XXXX	XX
بایت فرمت	بایت آدرس هدف	بایت آدرس منبع	سرویس درخواست خواندن خطا	بایت وضعیت DTC: درخواست DTC های ... 00: شناسایی شده و وضعیت آنها 01: پشتیبانی شده و وضعیت آنها 02: (دو بیتی) شناسایی شده و وضعیت آنها 03: (دوبیتی) شناسایی شده و وضعیت آنها 04: اخیر	0000: همه کدهای خطای پیشرانه 4000: همه کدهای خطای شاسی 8000: همه کدهای خطای بدنه C000: همه کدهای خطای شبکه FF00: همه کدهای خطا	کد خطا

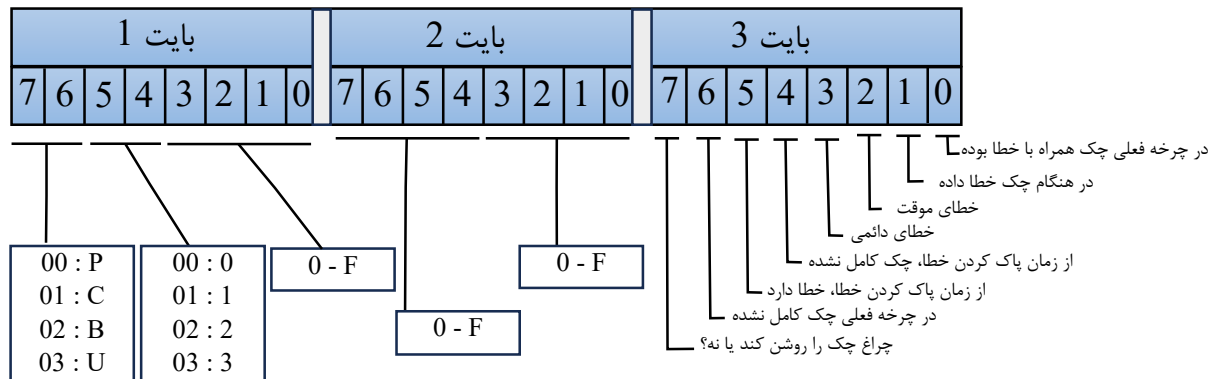
شکل 52 - ساختار پیام درخواست خواندن خطاها در KLine

در جواب این درخواست همیشه تعداد خطاها، کد خطا و وضعیت خطا وجود خواهد داشت (شکل 53). اگر تعداد خطاها صفر باشد در پاسخ تعداد خطاها صفر ذکر شده و بقیه داده ها ارسال نخواهد شد. در صورتی که کد خطا(هایی) وجود داشته باشد به ازای هر کد خطا سه بایت در نظر گرفته شده است. روش استخراج کد خطا در شکل 54 نشان داده شده است. دو بیت بارزش بایت اول (7 و 6 ام) گروه خطا را مشخص می کنند اگر به ترتیب برابر با 0، 1، 2 یا 3 باشند آنگاه گروه خطا P، C، B و یا U خواهند بود. دو بیت بعدی بایت اول (5 و 4 ام) مشخص می کند که کد خطا عمومی است یا یک کد اختصاصی برای خودروساز است. 4 بیت کم ارزش بایت اول (0 تا 3 ام) رقم سوم کد خطا را مشخص می کند و دو رقم دیگر هم از بایت دوم حاصل می شود. بایت سوم اطلاعاتی درباره کد خطا می دهد.

مثلا اگر بیت 7م آن یک باشد این به معنای آن است که این کد خطا موجب روشن شدن چراغ چک خواهد شد. همچنین در صورتی که کد خطا، یک کد خطای دائمی باشد بیت 3م یک می شود و در صورتی که خطا موقت باشد، بیت 2م یک می شود.

XX	XX	XX	XX	58	XX	XXXXXX	...	XXXXXX	XX
بیت فرمت	بیت آدرس هدف	بیت آدرس منبع	بیت طول (در صورت لزوم)	پاسخ مثبت به سرویس	تعداد کدهای خطا	اولین کد خطا		آخرین کد خطا	شماره

شکل 53- ساختار پیام جواب مثبت به درخواست خواندن خطا در KLine

شکل 54- روش ساخت کد خطا با توجه به داده ارسالی از واحد الکترونیکی.

در صورتی که واحد کنترل الکترونیکی به هر دلیل نتواند به سرویس خواندن خطا جواب مثبت دهد به صورت نشان داده شده در شکل 55 به آن جواب خواهد داد.

xx	xx	xx	7F	18	xx	xx
بایت فرمت	بایت آدرس هدف	بایت آدرس منبع	پاسخ منفی به سرویس	سرویس پایان پاگ	کد علت رد درخواست	چک سام

شکل 55 - ساختار پیام جواب منفی به سرویس درخواست خواندن خطا در KLine.

2-10-9- کد خطا 13

به وسیله این سرویس می توان همه یا گروهی از کدهای خطا را از حافظه خواند. ساختار پیام این سرویس در شکل 56 آورده شده است. این سرویس وضعیت کد خطا را بر نمی گرداند و فقط کد خطا را ارسال می کند. بنابراین کدهای خطای ارسالی دو بایتی هستند (شکل 57). در صورت جواب منفی پاسخ به صورت ... خواهد بود.

xx	xx	xx	13	xxxx	xx
بایت فرمت	بایت آدرس هدف	بایت آدرس منبع	سرویس درخواست خواندن خطا	0000 : همه کدهای خطای پیشرانه 4000 : همه کدهای خطای شاسی 8000 : همه کدهای خطای بدنه C000 : همه کدهای خطای شبکه FF00 : همه کدهای خطا	چک سام

شکل 56- ساختار پیام درخواست خواندن خطاها در KLine.

xx	xx	xx	xx	53	xx	xxxx	...	xxxx	xx
بایت فرمت	بایت آدرس هدف	بایت آدرس منبع	بایت طول (در صورت لزوم)	پاسخ مثبت به سرویس	تعداد کدهای خطا	اولین کد خطا		آخرین کد خطا	چک سام

شکل 57- ساختار پیام جواب مثبت به درخواست خواندن خطا در KLine.

XX	XX	XX	7F	13	XX	XX
بایت فرمت	بایت آدرس هدف	بایت آدرس منبع	پاسخ منفی به سرویس	سرویس پایان یابی	کد علت رد درخواست	چک سوم

شکل 58- ساختار پیام جواب منفی به سرویس درخواست خواندن خطا در KLine.

3-10-9- کد خطا 17

این سرویس هم برای خواندن کد خطا مورد استفاده قرار می‌گیرد و مشابه کد خطای 13 است با این تفاوت که بایت وضعیت کد خطا را همراه با کد خطا ارسال می‌کند یعنی کدهای خطای ارسالی سه بایتی هستند.

XX	XX	XX	13	XXXX	XX
بایت فرمت	بایت آدرس هدف	بایت آدرس منبع	سرویس درخواست خواندن خطا	0000 - 3FFF : کدهای خطای پیشرانه 4000 - 7FFF : کدهای خطای شاسی 8000 - BFFF : کدهای خطای بدنه C000 - FEFF : کدهای خطای شبکه FF00 : همه کدهای خطا	چک سوم

شکل 59- ساختار پیام درخواست خواندن خطاها در KLine.

XX	XX	XX	XX	57	XX	XXXXXX	...	XXXXXX	XX
بایت فرمت	بایت آدرس هدف	بایت آدرس منبع	بایت طول (در صورت لزوم)	پاسخ مثبت به سرویس	تعداد کدهای خطا	اولین کد خطا		آخرین کد خطا	چک سوم

شکل 60- ساختار پیام جواب مثبت به درخواست خواندن خطا در KLine

XX	XX	XX	7F	17	XX	XX
بایت فرمت	بایت آدرس هدف	بایت آدرس منبع	پاسخ منفی به سرویس	سرویس پایان پاک	کد علت رد درخواست	پاک سام

شکل 61- ساختار پیام جواب منفی به سرویس درخواست خواندن خطا در KLine.

9-11- درخواست پاک کردن خطا

این سرویس برای پاک کردن کد خطاهای عیب‌یابی و داده‌های ذخیره شده متناظر با آن در حافظه، استفاده می‌شود. ساختار پیام این درخواست در

شکل 62 نشان داده شده است، به طور کلی خطاها را می‌توان به چهار دسته پیش‌رانه، بدنه، شاسی و شبکه تقسیم می‌شوند. پاک کردن خطاها می‌تواند به صورت گرهی یا تکی صورت بپذیرد. اگر کد ارسالی برابر با یکی از مقادیر 0x0000، 0x4000، 0x8000، 0xC000 و یا 0xFF00 باشد، گروهی از خطاها پاک می‌شود در غیر این صورت خطاها به صورت تکی پاک می‌شوند.

XX	XX	XX	14	XXXX	XX
بایت فرمت	بایت آدرس هدف	بایت آدرس منبع	پاک کردن خطا سرویس درخواست	0000 : همه کدهای خطای پیش‌رانه 0001 – 3FFF : کد خطای خاص پیش‌رانه 4000 : همه کدهای خطای شاسی 4001 – 7FFF : کد خطای خاص پیش‌رانه 8000 : همه کدهای خطای شاسی 8001 – BFFF : کد خطای خاص پیش‌رانه C000 : همه کدهای خطای شاسی C001 – FEFF : کد خطای خاص پیش‌رانه FF00 : همه کدهای خطا	کد سام

شکل 62- ساختار پیام درخواست پاک کردن خطاها در KLine.

XX	XX	XX	54	XXXX	XX
بایت فرمت	بایت آدرس هدف	بایت آدرس منبع	پاسخ مثبت به سرویس پایان دیباگ	ارسال شده DTC	چک سام

شکل 63 - ساختار پیام جواب مثبت به درخواست پاک کردن خطاها در KLine.

XX	XX	XX	7F	14	XX	XX
بایت فرمت	بایت آدرس هدف	بایت آدرس منبع	پاسخ منفی به سرویس	پاک کردن خطا سرویس درخواست	رد درخواست	چک سام

شکل 64 - ساختار پیام جواب منفی به درخواست پاک کردن خطاها در KLine.

به عنوان مثال برای پاک کردن خطاهای پیشرانه در SIEMENS باید درخواست با متن پیام {0x83,0x11,0xF1,0x14,0x00,0x00,0x99} ارسال شود. یا برای پاک کردن خطای P0120 متن پیام درخواست به صورت {0x83,0x11,0xF1,0x14,0x01,0x20,0xBA} خواهد بود.

9-12- سرویس خواندن داده

9-12-1- سرویس خواندن داده با شناسه محلی

این سرویس درخواست خواندن داده با شناسه محلی از واحد کنترل الکترونیکی را ارسال می کند. منظور از شناسه محلی خواندن داده از حافظه فلش یا RAM است)

شکل 65). در پاسخ به این درخواست، یک پیام با ساختار نشان داده شده در

شکل 66 ارسال می شود. ساختار متن پیام بسته شرکت سازنده دارد.

شکل 65- ساختار پیام خواندن داده با شناسه محلی حضور در KLine.

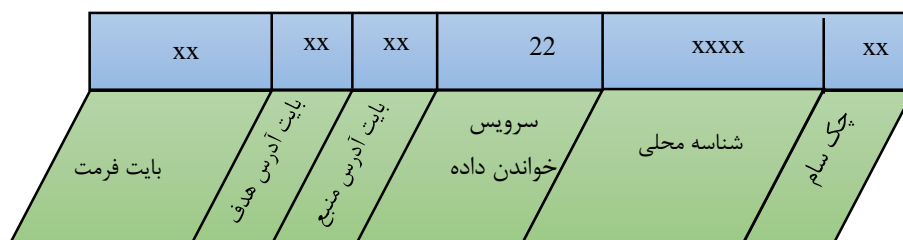
شکل 66 - ساختار پیام جواب مثبت به درخواست دسترسی به مشخصات در KLine.

شکل 67- ساختار پیام جواب منفی به درخواست خواندن داده در KLine.

2-9-12-2- سرویس خواندن داده با شناسه عمومی

این سرویس مشابه سرویس قبلی است با این تفاوت که از شناسه عمومی به جای شناسه محلی استفاده می کند.

شکل 68- ساختار پیام خواندن داده با شناسه محلی حضور در KLine.

XX	XX	XX	XX	62	XXXX	XX	XX
بایت فرمت	بایت آدرس هدف	بایت آدرس منبع	بایت طول	پاسخ مثبت به سرویس خواندن داده	شناسه محلی	داده ها	چک سام

شکل 69- ساختار پیام جواب مثبت به درخواست دسترسی به مشخصات در KLine.

XX	XX	XX	7F	22	XX	XX
بایت فرمت	بایت آدرس هدف	بایت آدرس منبع	پاسخ منفی به سرویس	سرویس خواندن داده	کد علت رد درخواست	چک سام

شکل 70- ساختار پیام جواب منفی به درخواست خواندن داده در KLine.

9-13- سرویس کنترل ورودی/خروجی (تست عملگرها)

9-13-1- سرویس کنترل ورودی/خروجی با شناسه محلی

این سرویس برای تست عملگرها (مانند انژکتورها، رله پمپ بنزین، استپر موتور و...) مورد استفاده قرار می گیرد (شکل 71). واحد کنترل الکترونیکی بعد از دریافت درخواست، حالت عملگر مربوطه را به حالت مورد نظر تغییر می دهد)

(شکل 72)

XX	XX	XX	30	XX	XXXX	XX
بایت فرمت	بایت آدرس هدف	بایت آدرس منبع	سرویس تست عملگر	شناسه عملگر	بایت‌های کنترلی	چک‌سام

شکل 71- ساختار پیام درخواست تست عملگر در KLine.

XX	XX	XX	70	XX	XXXX	XX
بایت فرمت	بایت آدرس هدف	بایت آدرس منبع	پاسخ مثبت به تست عملگر	شناسه عملگر	بایت‌های کنترلی	چک‌سام

شکل 72- ساختار پیام جواب مثبت به درخواست تست عملگر در KLine.

XX	XX	XX	7F	30	XX	XX
بایت فرمت	بایت آدرس هدف	بایت آدرس منبع	پاسخ منفی به سرویس	سرویس درخواست تست عملگر	کد علت رد درخواست	چک‌سام

شکل 73- ساختار پیام جواب منفی به درخواست تست عملگر در KLine.

بایت‌های کنترلی مشخص می‌کنند که چگونه عملگرها تست و کنترل شوند. حالت‌های مختلف بایت اول در ادامه شرح داده شده است:

- برگرداندن کنترل به واحد الکترونیکی 0x00: این مقدار به واحد الکترونیکی اطلاع می‌دهد که دیگر دستگاه درخواست‌کننده هیچ کنترلی روی ورودی یا خروجی ندارد.
- گزارش وضعیت فعلی 0x01: این مقدار از واحد الکترونیکی درخواست می‌کند که وضعیت فعلی سیگنال ورودی/داخلی/خروجی را به اطلاع دستگاه عیب برساند.
- ریست به حالت پیش‌فرض 0x04: این مقدار از واحد الکترونیکی درخواست می‌کند که مقدار فعلی سیگنال ورودی/داخلی/خروجی را به مقدار پیش‌فرض آن بازگرداند.
- نگاه‌داشتن مقدار فعلی 0x05: این مقدار از واحد الکترونیکی درخواست می‌کند که مقدار فعلی سیگنال ورودی/داخلی/خروجی را نگه دارد.

- تنظیم کوتاه مدت 0x07: این مقدار به واحد الکترونیکی دستور می‌دهد که مقدار فعلی سیگنال ورودی/داخل/خارجی را به مقدار آورده شده در متن پیام دستور تغییر دهد. با برگشت به نشت قراردادی یا برگرداندن کنترل به واحد الکترونیکی، واحد الکترونیکی مجدد کنترل را در دست می‌گیرد.
- تنظیم بلند مدت 0x08: بایت کنترلی دوم معمولاً حاوی حالت مدنظر برای تست عملگر است. مثلاً اگر 0xFF باشد به معنای آن است که مثلاً رله پمپ‌بنزین را روشن کن و اگر 0x00 باشد رله پمپ‌بنزین را خاموش کن.

2-13-9- سرویس کنترل ورودی/خروجی با شناسه عمومی

این سرویس به جای شناسه محلی از شناسه عمومی برای تست عملگر استفاده می‌کند ساختار پیام درخواست و جواب مثبت و منفی به ترتیب در

شکل 74 و

شکل 75 و شکل 76 ترسیم شده‌اند.

شکل 74- ساختار پیام درخواست تست عملگر در KLine.

شکل 75- ساختار پیام جواب مثبت به درخواست تست عملگر در KLine.

XX	XX	XX	7F	2F	XX	XX
بایت فرمت	بایت آدرس هدف	بایت آدرس منبع	پاسخ منفی به سرویس	سرویس درخواست عملگر	کد علت رد درخواست	چک سام

شکل 76- ساختار پیام جواب منفی به درخواست تست عملگر در KLine.

3-13-9- رویه تست عملگرها

رویه تست عملگرها معمولاً بدین ترتیب است که ابتدا حالت فعلی عملگر را نگه داشته سپس اختیار از واحد الکترونیکی به دستگاه درخواست کننده محول شده و تست عملگر انجام می شود و در نهایت کنترل عملگر مجدد به واحد کنترل الکترونیکی واگذار می شود.

10- هندل کردن خطا

10-1-1- هندل کردن خطا در هنگام شروع ارتباط

اگر درخواست کننده در هنگام سرویس درخواست شروع ارتباط خطایی (زمان بندی، داده و یا عدم پاسخ) را شناسایی کند، باید حداقل به مدت W_5 صبر کند و سپس دوباره درخواست خود را ارسال کند. اگر واحد کنترل الکترونیکی خطای توالی را تشخیص دهد، بلافاصله می تواند درخواست سرویس شروع را ارسال کرد.

10-2- هندل کردن خطا در هنگام تبادل داده

10-2-1- شناسایی خطا توسط ECU در هنگام ارسال داده

ECU اعتبار پیام را توسط بایت چک سام و تعداد بایتها بررسی می کند قبل از اینکه P_{2max} سپری شده باشد. اگر خطایی شناسایی شود هیچ پاسخی ارسال نمی کند و درخواست را نادیده می گیرد. در هنگامی که چک سام و تعداد بایت های پیام صحیح باشد؛ اما اگر خطایی در قالب بندی یا محتوای پیام وجود داشته باشد، برای اینکه درخواست کننده را مطلع کند پاسخ منفی با کد خطای متناسب با آن را ارسال می کند.

10-2-2- شناسایی خطا توسط درخواست کننده در پیام پاسخ

درخواست کننده هم باید پیام پاسخ را از لحاظ چک سام و تعداد بایت‌های دریافتی بررسی کند. در صورت تشخیص خطا یا عدم ارسال پاسخ در زمان P_{2max} ، باید دو بار دیگر درخواست را ارسال کند. اگر پاسخ صحیح دریافت نشد مشخص می‌شود که خطایی در ارتباط وجود دارد که باید بررسی شود.

10-2-3- ECU تشخیص می‌دهد که در پاسخی که ارسال کرده خطا دارد

باتوجه به اینکه ارسال و دریافت داده در KWP روی یک خط صورت می‌گیرد؛ بنابراین پاسخی که ECU ارسال می‌کند را خودش دریافت می‌کند؛ بنابراین اگر در پاسخ ارسال شده خطایی را شناسایی کند، ممکن است کار نکند! یا اینکه بعد از پایان فعالیت خط (حالت بیکاری) مجدد پاسخ صحیح را ارسال کند در زمان P_2 .

10-2-4- درخواست کننده تشخیص دهد که در پیام درخواست خطا وجود دارد.

همان‌طور که بیان شد ارسال و دریافت داده در KWP روی یک خط صورت می‌گیرد؛ بنابراین درخواستی که درخواست کننده ارسال می‌کند را خودش دریافت می‌کند؛ بنابراین اگر در درخواست ارسال شده خطایی را شناسایی کند، بعد از پایان فعالیت خط (حالت بیکاری) شاید لازم باشد مجدد درخواست صحیح را ارسال کند در زمان P_2 .